

ÍNDEX

Carta del President <i>Letter from the President</i>	1-2
Actes	3-5
Biografies Becaris UCI <i>Biographies from UCI Fellows</i>	6-7
Activitats del Casal <i>Casal activities</i>	7-8
Articles <i>Articles</i>	9-14
Notícies <i>News</i>	15-19
Cultura <i>Culture</i>	20-24
Balsells/Artur Mas	27-28

Carta del President

Els meus amics americans em pregunten sovint què passa a Catalunya. Creus que esdevindrà un país independent? Jo els dic que no ho sé, però si hi ha una possibilitat de que ho esdevingui, en aquests moments, estem més a prop d'aconseguir-ho que mai. S'ha començat un procés amb aquesta finalitat, un procés que encara que tingués resultats favorables li quedarien anys per endavant.

El que queda clar és que ha de ser una decisió democràtica, i és una decisió que el poble català, degut a la seva història, cultura i tradicions, té el dret a decidir. Em sembla que tots els socis del Casal estarien d'acord amb això encara que no tothom estigui d'acord amb la qüestió de la independència.

El 9 de novembre es va tractar de fer una consulta sobre la independència. Dic tractar, perquè no va ser pas fàcil. El govern espanyol va fer tot el possible per a impedir-ho, amenaçant als participants i als 40 mil voluntaris que portaven les meses. Malgrat aquestes dificultats es va fer la consulta amb una participació de 2.3 M de votants, el 81% dels quals va votar a favor de la independència. La participació només representava el 35% dels catalans que tenien el dret de vot.

Els catalans registrats a la comunitat catalana de l'exterior també van poder votar tot i que també amb algunes dificultats. Els de Califòrnia ho havíem de fer traslladant-nos a San José, l'únic lloc on es podia votar a la costa oest. Un bon grup de socis del nostre Casal va fer el viatge en cotxe o en avió. En aquest butlletí en fem una petita ressenya amb fotos. Jo estava a Barcelona precisament el 9N i vaig poder votar a Barcelona en unes sales del Palau Robert. Tot i que hi vaig trobar molta gent allí, el procés de la votació estava ben organitzat i en poca estona vaig poder complir.

La causa de la independència ha ocasionat moltes guerres. A Espanya mateixa n'hi va haver una així anomenada, a principis del segle XIX contra les forces napoleòniques, amb resultats favorables. A mitjans del mateix segle n'hi va haver una altra als Estats Units. En aquest cas van perdre els estats del sud que volien independitzar-se de dels estats del nord després d'una cruel i sagnant guerra. Ara mateix, a Ucraïna, s'està lliurant una guerra perquè una secció del país vol unir-se a Rússia. I així es podrien esmentar una multitud més de guerres a través de la història que es fonamenten en defenses de la pàtria.

Sóc una persona que estima la pau però he llegit molta història. Un dels articles del butlletí tracta dels Farragut, una família marinera, d'origen menorquí i grans patriotes americans. El pare, Jordi Farragut (nascut a Menorca), va lluitar a la Guerra de la Independència americana contra els anglesos i el fill, David Farragut, va ser un admirall de les forces navals de la Unió contra els independentistes del sud, tot i que ell era fill del sud.

Lamentem la mort de l'Agustí Guardino en el butlletí. Va morir el gener als 90 anys. Va ser un del grup de catalans de Califòrnia que va fundar el Casal fa més de 30 anys. Es va involucrar molt amb les activitats del Casal durant molts anys i inclús va formar part del Grup Dansaire. Era un home d'una gran personalitat i tots els que el vam conèixer el recordarem sempre amb afecte.

Pere Garriga

**CASAL DELS CATALANS
DE CALIFÒRNI**

PO BOX 91142

Los Angeles, Ca 90009

Tel. +1 310 640 88 47

info@casalcatalaloseangeles.org

www.casalcatalaloseangeles.org

Segueix-nos a Facebook a Casal dels catalans de Califòrnia

**CASAL DELS CATALANS
DE CALIFÒRNIÀ**

PO BOX 91142
Los Angeles, Ca 90009
Tel. +1 310 640 88 47
info@casalcalalosalosangeles.org
www.casalcalalosalosangeles.org
Segueix-nos a Facebook

CRÈDITS

Editora en cap

Ornella Torralba

Co-editor

Pere Garriga

Correctors, Traductors/es

Adrià Segarra

Marc Soriano

Susana Anacleto

Ramon Yll

Laia Ferrer

Sergi Gago

Mar-Arnold Haupt

Adrià Moya

Manel Garrido

Anna Torrents

Pere Garriga

Col.laboracions

Noemi Ballester

Joan Comellas

Pere Garriga

Sharon King

Carme Roig

Ornel.la Torralba

Anna Torrents

Josep Viñeta

Disseny

Ornella Torralba

Les opinions expressades al Butlletí
són les dels autors/res dels articles

Amb el suport de la

Words from the President

My American friends often ask me what is going on in Catalonia. Do you think it will become independent? I tell them I don't know but if there ever was a possibility for such to happen we are now living at time when it is closer than ever before. A process has been started to this end, a process that even with favorable results would take years to come to fruition.

What is clear is that it must be a democratic decision and it is a decision which the Catalan people because of its history, culture and traditions has a right to decide. I think all of the members of Casal would be in agreement with this even though not all of them agree on the question of independence.

On November 9 a referendum on independence was attempted. I say attempted because it was certainly difficult and only partially achieved. The Spanish government did all it could to prevent it, threatening its participants and the 40 thousand volunteers that were responsible for the polling process. Despite these difficulties, the referendum (called a consultation) took place with a participation of 2.3 M voters, 81% of which voted for independence. The participation was only 35% of the Catalans with the right to vote.

Catalans duly registered as part of the Exterior Catalan Community were also able to vote, also with some difficulties. Those in California had to travel to San Jose, the only polling location where one could vote. A good group of members of our Casal made the trip either by car or air. In this Butlletí we have a short article about it with photos. I was in Barcelona on 9N and was able to vote in one of the halls of Barcelona's Palau Robert. Though there were many people there to vote, the process was well organized and in a short time I took of the business.

The cause of independence has been the origin of many wars. In Spain itself there was one called by this name at the beginning of the XIXth Century against Napoleonic forces, with positive results. In the middle of the same century there was another in the US. In this case, the southern states that wanted to secede lost after a cruel and bloody war. At this moment, in Ukraine, a war is underway because a section of the country wants to join Russia. And we could name hundreds more of wars throughout history which were based on the defense of a homeland.

I am a peace loving person but I've read a lot of history. One of the articles of this Butlletí discusses the Farraguts, a navy family, of Minorcan origins and great American patriots. The father was Jordi Farragut, born in Minorca, who fought in the American war of Independence against the British. His son David, despite being a southern native, was an admiral of the Union Navy during the Civil War fighting the Southern Navy.

We regret the loss of Agustí Guardino in this Butlletí. He passed away this January at the age of 90. He was one of the founders of Casal 30 years ago. He was always involved in some manner with the activities of Casal for many years. For a period of time he was part of the original Grup Dansaire of our club. He was man with a great personality and all of those who knew him will remember him with affection.

Apunteu al calendari Save the Date

26 d'abril **Aplec de Primavera** / April 26th **Spring Picnic**
Celebrarem Sant Joan 20 de juny / June 20th **We will celebrate Sant Joan**
27 de setembre **Aplec de Tardor** / September 27th **Fall Picnic**
5 de desembre **Festa de Nadal** / December 5th **Christmas Party**

Totes les dates seran actualitzades
a través del nostre correu electrònic i Facebook.
All the dates will be posted through our email blast and Facebook.

Actes

Reunió Consell

Dissabte 19 de juliol de 2014

Assistents i lloc:

Els assistents són Pere Garriga, Anna Torrents, Norma Vargas, Joaquim Vallvé.

La reunió té lloc a la casa de la Nati Vargas, 14364 Yukon, Hawthorne 90250.

Ordre del dia:

- Participació del Casal en la "V".
- Butlletí/Web
- Comptes/Storage
- Futures reunions del consell
- Eleccions
- Aplec de tardor 28 de setembre
- Visita de Miquel Huguet
- Altres qüestions

1. Participació del Casal en la "V"

S'acorda participar en aquesta manifestació a favor de permetre el vot en el possible referèndum del 9 de novembre.

Es formarà una 'v' a la plaça davant del Griffith Park Observatory el 7 de setembre a les 11 del matí.

El Casal en farà publicitat pel 'tothom', Facebook i a la pàgina web.

El Casal prepararà cartolines explicant el motiu de la manifestació.

L'Anna comenta que les instruccions per a inscriure's en el Registre de Catalans Residents a l'Exterior creat per la Generalitat per poder votar en cas que es faci el referèndum el 9 de novembre estan detallades en el Butlletí 90.

2. Butlletí/Web

-El Butlletí Número 90 s'acaba de publicar. El Pere en distribueix còpies als assistents. L'Ornella n'ha estat l'editora. El Pere l'ha fet imprimir a Minteman Press de Gardena i n'ha fet la distribució als socis del Casal i a algunes entitats de Catalunya.

3. Comptes/Storage

-El Pere presenta a la tesorera (Anna) la factura de l'assegurança de responsabilitat del Casal per un any de State Farm i la factura pel lloguer de l'estafeta de correus del Casal per un any.

Es va fer la mudança dels objectes del Casal que es guardaven en l'armari del Rancho Dominguez a un magatzem Storage provisional (9 x 5 peus) vora el Rancho. Cal però trobar un altre magatzem perquè l'actual té l'inconvenient de tancar a les 6

els diumenges, que és el dia en que fem els aplecs i voldrem usar el magatzem. Cal també fer neteja de coses que ja no es necessitaran més i posar prestatges.

El Pere se'n cuidarà de buscar un altre magatzem a prop del Rancho.

4. Futures reunions del consell

La propera reunió de consell serà el diumenge 10 d'agost a casa de la Nati.

5. Eleccions

Les eleccions pel consell del Casal es faran coincidir amb la festa de Nadal.

6. Aplec de tardor 28 de setembre

Es tractaran els detalls de l'aplec de tardor en la propera reunió de consell.

7. Visita de Miquel Huguet

El Miquel Huguet, qui va ajudar molt en la fundació del Casal estarà de visita a Califòrnia el mes d'agost. El Pere es reunirà amb ell i informarà el lloc i hora a altres antics socis del Casal.

8. Altres qüestions

L'Anna recorda que la Generalitat ens ha informat de l'actuació a l'estiu del 2015 d'un grup cantaire de nens a San Francisco i en el seu desig d'actuar en la zona de Los Angeles. S'acorda que l'Anna demani més informació de la Generalitat d'aquest grup (tipus de música, quants són, etc.) per poder-los presentar a possibles llocs on podrien cantar. El Pere diu que un grup hispànic en el qual el Ramon Martí hi està associat podria estar interessat.

La Norma informa sobre un ball que organitzarà la FASEC el dissabte 25 d'octubre a Montebello.

Reunió Ordinària del Consell Diumenge, 10 d'agost, 2014

Assistents i lloc:

Els assistents són Pere Garriga, Anna Torrents, Joaquim Vallvé, Marius Cucurny i Montse Jason.

La reunió té lloc a la casa de l'Anna Torrents, 489 N Center, Orange, Ca. 92866.

Ordre del dia:

- Document 6166 del IRS
- La "V" del 7 de setembre a Griffith Park
- Comptes
- Storage

- Futures reunions del consell
- Aplec del 28 de setembre a Rancho Dominguez
- Altres qüestions

1. Document 6166 del IRS

L'Ambaixada ha demanat que el Casal presenti el document IRS 6166 que confirmarà la presència fiscal del Casal a Califòrnia. Per a sol·licitar aquest document cal omplir el IRS 8802.

El Quim Vallvé ens explica que ha omplert formularis similars en el passat i s'encarrega de fer la sol·licitud. Després de presentar el 8802 triga un parell de mesos en arribar el 6166. No sabem si arribarà a temps per a complir amb els requisits de la sol·licitud de subvenció del 2014 a l'ambaixada.

2. La "V" del 7 de setembre a Griffith Park

La "V" es farà el 7 de setembre amb la participació del Casal a l'observatori de Griffith Park a les 11 del matí. L'Anna ha fet anunci. Li demanarà a l'Ornella que el pengi al Facebook del Casal i l'envii al 'tothom'. De moment unes 25 persones s'hi han apuntat. L'Anna portarà cartolines grogues que es repartiran entre els assistents i que s'alçaran sobre el cap al moment de fer-se la foto. Així no caldrà portar samarretes grogues a la manifestació. L'Anna ha indicat un lloc davant l'observatori d'on parteixen dos camins on proposaria fer la manifestació. El Casal pagarà la despesa de les cartolines.

Després de la manifestació es proposa que tothom porti quelcom per fer un berenar junts.

3. Comptes

Ha arribat la subvenció del 2013 que ens havia atorgat la Generalitat i que ja ha estat justificada. Ha estat ingressat al compte de BofA.

4. Storage

El magatzem del Casal que es va llogar a principis de maig després de l'Aplec de Primavera té l'inconvenient de que tanca els diumenges a les 6. Es el 710 Del Amo Self Storage & RV amb adreça 20321 S. Susana Rd., Rancho Dominguez, Ca. 90221. Cal trobar un altre magatzem per tal de poder-hi portar els estris de l'aplec al finalitzar-se l'esdeveniment (que acostuma a ser després de les 6). El Pere proposa el magatzem que el Casal havia tingut en el passat a la vora de la Freeway 91. Es podria llogar el nou magatzem per tal de fer el trasllat el dia de l'aplec de

Actes

tardor amb l'ajuda dels becaris.

Es podria fer el dia de la propera reunió de Consell el 14 de setembre. El Consell es reuniria en una cafeteria al costat del Storage i escolliria el que es vol guardar.

Hi han moltes coses que es guarden al magatzem que no són necessàries (al menys pel futur immediat) i que s'haurien de llençar, donar o vendre.

Es proposa que algunes coses s'escullin per vendre o donar a l'aplec de tardor i d'altres que alguna persona del consell prengui la decisió de llençar.

També es proposa anunciar coses de les que es vol disposar a E-Bay.

L'Anna dona la clau i la contrasenya del magatzem al Pere perquè investigui les oportunitats de mudança abans de la propera reunió. Diu que la Carme Roig i el Quim Vallvé haurien de tenir les claus del magatzem també. El Quim diu que no la troba.

5. Futures reunions del consell

Futures reunions s'aniran fent a llocs que siguin el més cèntric possible per tots els qui vulguin assistir.

Es proposa que la propera reunió es faci a la vora del magatzem.

6. Aplec del 28 de setembre a Rancho Dominguez

El Pere dona a la Montse mil sobres grocs del Casal i les etiquetes per la tramesa de la propaganda de l'aplec.

Cal demanar a l'Ornella si ens pot fer l'anunci de l'aplec de tardor.

Es proposa que la Ruth faci la demostració de cuina. La Carme l'avisarà.

Es proposa que l'Agustí faci el sofregit i porti la direcció de la cuina. L'Anna l'avisarà.

7. Altres qüestions

NA

Reunió Ordinària del Consell Diumenge, 14 de setembre, 2014

Assistents i lloc:

Els assistents són Pere Garriga, Anna Torrents, Joaquim Vallvé, Carme Roig i Norma Vargas. La reunió té lloc a 710 del Amo Self Storage, #1211

Ordre del Dia

L'ordre del dia consisteix en fer l'inventari material que s'utilitzarà a l'aplec i que és guarda en el magatzem del 710 del Amo Self Storage.

Inventari del Magatzem

Vi blanc	10 ampolles
Vi negre	9 ampolles
Cervesa	
Estrella	6 ampolles
Pacific	43 ampolles
Stout	4 ampolles
Sucs per nens	7 bossetes
7-Up	30 llaunes
Coca Cola	30 llaunes
Aigua	35 ampolles
Gots	120 + 26
Bols	45 + 38
Gots cafè	75
Plats	50
Plats portar-casa	50
Cafè	Queda suficient

La Carme diu que parlarà amb algú per fer una demostració (all i oli?) a l'aplec.

La Carme té a casa seva:

2 safates d' alumini	
forquilles	250
tovalloons	150
plats per paella	50
gots de colors	100
bols	20
plats postres-tapes	150
vi negre	2 ampolles
vi blanc	1"

Trasllat al Nou Magatzem Extra Space Storage Després de fer l'inventari es van traslladar alguns objectes al nou magatzem Extra Space Storage de 157 East Stanley St, #549 de Compton.

El dia de l'Aplec amb l'ajuda dels becaris ens trobarem a les 10 del matí al 710 del Amo Storage. Es carregarà tot el contingut del magatzem en un furgoneta i es portarà al Rancho. Al final de l'aplec amb l'ajuda dels becaris es portarà tot el material restant al Extra Space Storage.

Propera Reunió
A "La Española"

Reunió del Consell 16 de Novembre de 2014 10:30 am Magatzem del Casal

Assistents:

Carme Roig, Norma Vargas, Eli de Val, Montse Jason i Anna Torrents.

Ordre del dia:

- Organització del magatzem i de l'inventari
- Organització de la Festa de Nadal

Organització del magatzem i inventari.

L'organització del magatzem i l'inventari va portar tot el matí. Les coses que es necessitaran per la festa de Nadal es van posar al mig per tenir-hi més fàcil accés. Vam acordar que al mes de gener o febrer caldria repassar tot el material del Casal i fer neteja de les coses que no cal guardar.

Organització Festa Nadal

Es va fer tot dinant al Pollo Loco. Es farà al Carriage Room. Com que aquest any no disposem de la sala de reunions del Rancho, la logística pot ser més complicada. Caldrà avaluar si les properes festes de Nadal val la pena fer-les al Rancho o no. Els regals del tió van a compte del Casal però els regals del Pare Noel a compte de les famílies.

Reunió Ordinària del Consell Diumenge, 11 de gener, 2015

Assistents i lloc:

Els assistents són Pere Garriga, Anna Torrents, Carme Roig, Norma Vargas i Montse Jason. La reunió té lloc al Carriage House del Rancho Dominguez.

Ordre del Dia

- Correspondència
- Extra Space Storage a nom del Casal
- Consell de CCE gener 2015
- Balanç de comptes 2014
- Calendari
- Tramesa de petició de quotes
- Eleccions Candidats
- Butlletí

1. Correspondència

La Generalitat ha retornat els rebuts comprovants de la subvenció del 2014. El Pere els dona a l'Anna per l'arxiu. Com a nota personal, el Pere informa que

ha rebut la resolució d'inscripció al Registre de catalans residents a l'exterior. Altres membres del consell expressen que també l'han rebut.

2. Extra Space Storage a nom del Casal

El Pere informa que ha rebut l'informe de State Farm del nou Business Policy del Casal en el qual s'indica que el magatzem d'Extra Space Storage està assegurat per \$2000.

El Pere ha presentat aquest informe a Extra Space Storage amb el qual es redueix el lloguer de \$96 a \$83 mensuals. També ha manat canviar el titular del magatzem del seu nom al del Casal i ha donat el numero de la targeta de crèdit del Casal per tal que en futur els lloguers del magatzem es paguin directament amb aquesta targeta.

3. Consell de CCE

El Pere informa que l'Eric Viladric, el representant de CCE de Nord Amèrica, assistirà al Consell de CCE que es celebrarà a Barcelona el 15 de gener i ha demanat que el Casal ompli un qüestionari sobre la nostra entitat i sobre quines qüestions voldria que presentés al Consell. El Pere ha omplert l'informe. El consell del Casal no té cap qüestió a presentar al CCE.

3. Balanç comptes 2014

L'Anna no ha tingut temps de fer el balanç de comptes del 2014. Ho presentarà a la reunió del Consell del mes de febrer. Properes activitats com aquestes s'haurien d'anunciar millor i amb més temps si s'organitzen des del Casal. Caldria enfocar-ho de tal manera que les despeses no només fossin de menjar, ja que precisament la Generalitat no subvenciona l'activitat si les despeses només són de menjar.

4. Calendari

S'aprova el següent calendari d'activitats per 2015: Aplec Primavera, 26 abril (o en el seu defecte 19 d'abril), Aplec de Tardor, 20 de setembre (o en el seu defecte 27 de setembre), Nadal, 6 de desembre.

5. Tramesa de renovació de quotes

El Pere serà responsable de trametre la renovació de les quotes del 2015 al Casal. S'incrementarà en \$5 la quota de familiar a \$45. S'inclourà en la renovació una petició per a donatius i es recalcarà que els donatius són "tax-deductible".

6. Eleccions al Consell Candidats

Queden per elegir en el 2015 els càrrecs de president, secretari, relacions públiques, activitats socials i dues vocalies. Es buscaran nous candidats a la propera reunió de Consell. Es farà un anunci a tothom. S'anomenen varies persones a qui s'hauria d'invitar al Consell. Cal dirigir-se personalment a elles.

La propera reunió del consell, el 8 de febrer a les 10am, es farà a casa de la Montse. Hi haurà un 'pot luck' després de la reunió.

7. Butlletí

Cal tenir una reunió amb els Becaris Balsells abans per informar-los de com poden ajudar amb el butlletí.

La Carme estaria disposada a ajuntar-se amb la presentació. També vindrien l'Anna i possiblement el Quim.

CONSELL 2014

PRESIDENT (2014) PERE GARRIGA pcgarriga@cs.com
VICE PRESIDENTA (2015) CARMEN ROIG carma.roig1@gmail.com
SECRETARI (2014) QUIM VALLVÉ joaquin@helainternational.com
TRESORERA (2015) ANNA TORRENTS torrents.anna@gmail.com
RELACIONS PUBLS. (2014) ANNA BATET Anna_Batet@cox.net
CULTURA (2015) MARIUS CUCURNY mcucurny@cccd.edu
ACTIVITAT SOCIALS (2014) MONTSE JASON jasonmontse36@gmail.com
BUTLLETI (2015) ORNEL.LA TORRALBA ornellatorralba@gmail.com

VOCALIES GENERALS

PATRICIA HERNANDEZ (2014) pati.prof@runbox.com
ELI DE VAL (2015) Californiabcn@gmail.com
LAIA VICENS FUSTE (2015) laiavicensfuste@hotmail.com
NORMA VARGAS (2014) nclemoine@sbcglobal.net

Becaris UCI/UCI Fellowships

LAIA FERRER

Laia Ferrer Argemi va néixer a Terrassa el 1990. El març del 2014, es va graduar a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Industrial i Aeronàutica de Terrassa (ETSEIAT) de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), obtenint el títol d'enginyera Aeronàutica.

De setembre a febrer va rebre la beca Balsells de mobilitat internacional per completar el seu projecte final de carrera (PFC) a la Universitat de Califòrnia Irvine, on va fer recerca sobre una nova tecnologia per nodrir els electroesprais de forma passiva.

A l'estiu del 2014, se li va concedir la beca Balsells per continuar els seus estudis amb el màster d'Enginyeria Mecànica i Aeronàutica a la Universitat de Califòrnia, Irvine. Les seves àrees d'interès són la propulsió elèctrica i les missions espacials.

En el seu temps lliure, li agrada viatjar, llegir i jugar a esport d'equip.

Comentari Aplec de Tardor

Sobre l'aplec de tardor m'agradaria comentar que em va agradar molt com es van fer les paelles aquest any, l'home que se n'encarregava (em sap greu, no recordo el nom) va ser molt simpàtic! A més a més, les paelles tenien molt de sabor. Les activitats que es van fer, com sempre, molt encertades. El sorteig sempre és emocionant, però seria millor que venguéssiu tots els números del mateix color, que si no al veure que no es el teu color ja no te gràcia (i a més a més hi havia mans innocents que no eren gens innocents). Jo encantada d'ajudar i si necessiteu moure les coses altra vegada de magatzem, només cal que ho digueu!

Laia Ferrer Argemi was born in Terrassa in 1990. In March 2014, he graduated from the Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Industrial i Aeronàutica de Terrassa (ETSEIAT) of the Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), obtaining the degree of Aerospace Engineer.

From September to February, she received a Balsells Undergraduate Mobility award to complete her senior project (PFC) at the University of California Irvine, where she did research in passive feeding in electrospray thrusters for CubSats electric propulsion.

In the summer of 2014, she was awarded the Balsells fellowship to pursue graduate studies in Mechanical and Aerospace Engineering at the University of California, Irvine. Her research interests are electric propulsion and space missions.

On her spare time, she enjoys travelling, reading and team sports.

MARC SORIANO

Marc Soriano Baliarda va néixer a Barcelona el 1990. El juliol de 2013, es va graduar en Enginyeria Industrial a l'Institut Químic de Sarrià (IQS) de la Universitat Ramon Llull.

Des de setembre de 2012 fins a desembre de 2013, en Marc va ser enginyer mecànic al departament de Virtual Validation a Fiat Powertrain Technologies, on va treballar en simulacions estructurals per a motors tèrmics en l'automoció.

Des de gener a juny de 2014, va realitzar una estada com a Visiting Researcher a la Universitat de Califòrnia, Irvine on va dur a terme recerca amb el professor Lorenzo Valdevit. La seva recerca va consistir en l'anàlisi del comportament a fatiga d'una vàlvula de cor artificial de nitinol.

A l'estiu de 2014, se li va atorgar la Beca Balsells per dur a terme el Màster en enginyeria mecànica i aeroespacial a la University of California, Irvine. Els seus camps d'interès en l'àmbit de la recerca són la mecànica dels sòlids, l'anàlisi mecànic i les aplicacions de biomaterials.

En el seu temps lliure li agrada viatjar, practicar esports com la escalada i el surf, i llegir.

Marc Soriano Baliarda was born in Barcelona in 1990. In July 2013, he graduated from the Institut Químic de Sarrià (IQS) of Ramon Llull University, obtaining a degree in Industrial Engineering.

From September 2012 to December 2013, he was a mechanical engineer in the department of Virtual Validation at Fiat Powertrain Technologies, where he worked on structural simulations for automobile combustion engines.

From January to June of 2014, he was a Visiting Researcher at the University of California Irvine where he conducted research with Professor Lorenzo Valdevit. His research focused the fatigue behavior analysis of a nitinol prosthetic heart valve.

In the summer of 2014, he was awarded a Balsells Graduate Fellowship to pursue an MS degree in Mechanical and Aerospace Engineering at the University of California, Irvine. His research interests are solid mechanics, mechanical analysis and bio-materials applications.

In his spare time he enjoys travelling, playing sports such as climbing or surfing, and reading.

MARC JULIÀ CARRILLO

Marc Julià Carrillo va néixer a Barcelona l'any 1990. El juny de 2014 es va graduar com a Enginyer Industrial a la Universitat Politècnica de Catalunya. Durant el tram final de la seva carrera va anar un semestre d'intercanvi a l'ETH de Zurich, en el marc del programa UNITECH, per tal de millorar les seves habilitats en gestió.

Després, en Marc va treballar 6 mesos com

Activitats del Casal/Casal activities

a becari a Optotune, una start-up puntera de l'àrea de Zurich que desenvolupa lents polimèriques amb moltes aplicacions en dispositius òptics. Allà estava al departament d'Enginyeria d'Aplicacions, ajudant a adaptar els productes de l'empresa a les necessitats específiques de cada client. Més endavant va realitzar el seu projecte final de carrera al centre de Recerca Corporativa de l'empresa ABB, a Baden-Dättwil (Suïssa), on estava a càrrec de l'automatització d'un laboratori d'alta tensió.

El 2014 se li va concedir una Beca Balsells per estudiar un MS en Mechanical and Aerospace Engineering a la University of California, Irvine. Els seus principals interessos de recerca són control, automatització i optimització de xarxes.

A en Marc li agrada viatjar, els esports i tot tipus d'activitats a l'aire lliure com anar en bici, fer surf, esquiar o anar d'excursió. Per això gaudeix molt de l'estil de vida i el clima de Califòrnia.

Marc Julià Carrillo was born in Barcelona in 1990. In June 2014, he graduated from Polytechnic University of Catalonia as Industrial Engineer. In the end of his degree he went for an exchange semester to ETH Zurich in the frame of the UNITECH program, in order to work on his management skills.

Afterwards, he worked 6 months as an intern for Optotune, a high tech start-up company from the Zurich area that developed tunable polymeric lenses with many applications in optical devices. There he was in the department of Application Engineering, helping to adapt the products of the company to the specific needs of each customer. Later, he carried out his senior project in the Corporate Research Center of ABB in Baden-Dättwil (Switzerland), where he was in charge of the automation of a high voltage Laboratory.

In 2014 Marc was awarded a Balsells Fellowship to pursue an MS in Mechanical and Aerospace Engineering in the University of California, Irvine. His main research interests are control, automation and optimization of networks.

He enjoys travelling, sports and all kind of outdoor activities like biking, surfing, skiing or hiking. That's why he enjoys a lot the lifestyle and weather in California.

APLEC DE TARDOR

El dia 28 de setembre, un altre dia de postal al sud de Califòrnia, el Casal va celebrar el tradicional Aplec de Tardor. Ben d'hora al matí, els estudiants becaris Balsells van arribar al Rancho per començar les tasques per aquest dia. Aquesta vegada, va coincidir que fèiem el trasllat d'un magatzem a l'altre però amb l'ajuda de tots ells i l'Anna Torrents que portava la furgoneta U-haul que vam llogar per fer el trasllat, tot va sortir rodó. Aquesta vegada l'Agustí Pagès i la seva dona Rosa, van ser els dirigents de la paella amb l'ajuda de tots els estudiants. L'Agustí i la Rosa ho van fer tot "from scratch". Que valents!!! Va sortir una paella deliciosa i tothom la va poder saborejar. El grup de Cau de la Mainada va fer els seus tallers pels nens i al final també van trencar l'olla. L'aplec és el dia de retrobar-te amb altra gent que fa temps que no veiem, ja que tothom viu molt lluny. Un dia preciós per això i per la mainada que va gaudir del fabulós parc corrent, jugant a pilota i explorant els secrets que té el parc. Per fer baixar la panxa es van ballar sardanes. Com sempre, hi ha algú que diu "és la primera vegada que ballo sardanes" que bonic, oi? La festa es va acabar amb la famosa rifa. Un pernil!!!! Que va tocar a als cuiners. Un pernil els va anar com anell al dit!!! Quan arribes a aquest país hi ha coses que trobes a faltar i una d'elles és el pa amb tomàquet i pernil. Bon profit!

AUTUMN PICNIC

On September 28, another postcard day in Southern California, Casal celebrated its traditional Autumn Picnic. Early in the morning the Balsells Fellowship students arrived at the Rancho Dominguez to start the day's preparations. This time it coincided with that of moving storage facilities, but with their help and Anna Torrents who brought the rented U-Haul truck everything turned out perfectly. This time Agustí Pagés and his wife Rosa were directing the cooking of the paella with the help of the students. Agustí and Rosa did it all from scratch. How brave!! It turned out delicious and all were able to savor its excellent taste. The Cau de la Mainada (Children's Club) had set up shop to entertain the kids and at the end they took turns at breaking the piñata. The Picnic is an opportunity to meet friends you haven't seen in a while as all of us seem to live so far away from one another. It was a beautiful day to enjoy the fabulous Rancho park and for the children that where running around, playing ball and exploring its secrets. To help the digestion we danced a few sardanes. As always there was someone who said: "it's the first time I've danced a sardana", how nice, right? The festivities ended with our famous raffle. The first prize was a cured ham!!! The cooks in charge to make la paella were the lucky ticket holders. The luck of the newcomer! A cured ham fits like a ring on the finger!!! When a Catalan comes to a new country one of the things he/she misses is the typical tomato scrubbed bread with ham. Bon profit!!

Activitats del Casal/Casal activities

FESTA DE NADAL

El dia 7 de desembre el Casal va celebrar l'annual festa de Nadal al Carriage Room del Rancho. La Laia Vicens és va encarregar del taller de tions i activitats per la mainada i tots els nens (i algun de gran també) van poder fer el seu propi tió. De mica en mica la gent va anar arribant i mentrestant l'equip del Casal va anar preparant la manduca. Com és tradicional en els últims anys, vam tenir la tradicional sopa de galets. Aquest any, la va fer la Montse Jason. Després hi havia pollastre amb salsa de bolets amb verdures i patates. De postre... torrons i neules i una copa de cava per brindar pel nou any. Salut! Una vetllada tranquil·la amb bona companyia, bon tiberi i bons amics. Com és tradicional al Casal, hi havia una bona colla de regalets per la rifa amb una bona Panera de Nadal feta per la Montse Jason i que va tocar al Ralph i la Carme. Bones festes nadalenques a tothom i ens veiem el 2015.

CHRISTMAS PARTY

On December 7 Casal celebrated its yearly Christmas party at the Rancho Dominguez Carriage Room. Laia Vicens was in charge of the tió (the Catalan Yule log) work shop and other children's activities. All of the children (and some of the adults) were able to make their own log. Little by little people were arriving as the Casal team prepared the food. As it has become traditional in the last few years we had the typical big noodle soup known as galets. Montse Jason made it. After we had chicken with a mushroom sauce and potatoes and vegetables. For dessert... torrons (Catalan almond pastry) and neules (a typical cornet) and a glass of cava to toast the new year. Good health! A peaceful afternoon with good company, good food and good friends. As is traditional at Casal, there were a good number of prizes for the raffle and a big Christmas Basket full of goodies prepared by Montse Jason. The basket went to Ralph and Carme. Merry Christmas to all until we meet again in 2015.

CAU DE LA MAINADA

El Cau de la Mainada es troba una vegada al mes. El primer dissabte de mes. Les famílies van fent rotacions de cases on es troben i fan activitats de la temporada amb els més menuts. Per a més informació sobre el CAU contacteu a l'Ornella a ornellatorralba@gmail.com.

CHILDREN'S CLUB

The Cau de la Mainada or Children's Club gets together on the first Saturday of every month. They meet at the homes of one of the children's families, which rotate from month to month and they work on appropriate kid activities for the time of year. For further information on Cau contact Ornella at ornellatorralba@gmail.com.

Secció d'articles/Article section

ÉS EL GRAN TIÓ, CHARLIE BROWN!

Els americans de la meua generació van créixer mirant els programes extraordinaris de televisió de Peanuts. Cap desembre podia ser complet sense la colla de Charlie Brown cantant "Hark the Herald Angels Sing" davant el seu raquític, però estimat, arbre de Nadal; cap Halloween semblava correcte sense veure en Linus esperant que l'extraordinària habilitat de repartir regals de la gegantina carbassa es manifestés en It's the Great Pumpkin Charlie Brown! El meu marit i jo els recordem tots. I no ens importen les diferències dels nostres antecedents religiosos, ens estimem tots els aspectes, singulars i meravellosos, de les festes.

I les tradicions de Nadal catalanes en tenen molt de singulars i meravelloses.

El Nadal a Catalunya, tal i com el coneixem, comença amb els Dotze Dies que culminen amb la visita dels Tres Reis Mags amb canelons, regals, tortell i cava. A la nostra última visita a Barcelona en Curt i jo vam arribar a principis de desembre i ens vam trobar, no amb una, sinó amb dues Fires de Santa Llúcia en plena marxa. A més de la famosa fira a la plaça de la Catedral, n'hi havia una a prop de nosaltres, a la plaça de la Sagrada Família (Aquest temple l'anomeno "l'Església Misteriosa de Winchester" ja que és una obra en progrés continu, no s'acaba mai). Vam trobar la Sagrada Família banyada en els més gloriosos rajos daurats del sol l'endemà de la nostra arribada, com si s'hagués decorat especialment per les festes.

A la fira de Nadal, aquell vespre, en Curt i jo vam celebrar les dolces olors de les branques de pi i les castanyes rostides mentre caminàvem

per les parades de decoracions, bombons i tions i pessebres de totes formes i mides. I també, milers de llocs on comprar la singular i popular figura del pessebre - el caganer. Es poden trobar en totes les versions inimaginables de personatges famosos, i alguns de no tant. Fins hi tot, vam trobar un caganer basat en la medieval Dansa de la Mort (amb un apropiat escàs 'producte')!

La nostra visita era en part una visita de negoci: jo presentava una ponència a la conferència (sobre monstres!) a la Universitat Autònoma de Barcelona. Havent visitat la ciutat anteriorment i vist els llocs típics de visita turística - la Catedral i el Parc Güell - el Curt i jo vam decidir fer un tour per alguns dels llocs més singulars i meravellosos que la ciutat ofereix.

Vam començar amb les Drassanes, les drassanes reals que es remunten a l'Edat Mitjana. A més de la impressionant col·lecció de vaixells restaurats d'alta mar, dins l'immens edifici de pedra s'hi exhibia una exposició sobre els orígens de la cinematografia submarina. Aquesta ens va entusiasmar, a nosaltres que ens considerem productors de cine embrionaris.

Articles/Articles

A més, al museu marítim, vaig aconseguir pel Curt un dels seus regals de Nadal: un viatge a bord d'un pailebot restaurat del 1918, el Santa Eulàlia. Si senyor, l'hi van deixar 'conduir'!

Tots dos som molt aficionats a la música antiga, i per tant, una tarda ens vam dirigir al museu d'instruments musicals que té una col·lecció extraordinària d'instruments antics. Heu tocat mai una trompeta dragó?

Vam gaudir, un diumenge a la tarda, d'una tranquil·la visita al Museu Marés del Barri Gòtic. Està al costat del museu d'història de la ciutat (que té col·lecció creixent de peces de l'època romana), però no podria ser més diferent. Consisteix en les nombroses adquisicions d'un artista - Marés (1896-1991) - per a qui col·leccionar no era tan sols un passatemps, o inclús una passió, sinó una obsessió. Vam passejar per sales i més sales d'escultures de sants recuperats d'esglésies catalanes que s'ensorraven, després en sales del segle XIX que marejaven per les seves inacabables files de pipes, rellotges (pels quals el meu marit, un aficionat als rellotges quasi va defallir), claus, cartes i altres jocs de taula, bicicletes, i fins i tot una col·lecció de bitllets de tren i de les màquines d'imprimir-los!

Amb les nostres ments exhaustes, vam caminar sense rumb durant estona pel barri medieval. Al tombar per una cantonada, ens vam trobar amb una xocolateria que ens rebia amb una esplèndida benvinguda - "El Drac de Sant Jordi" - tot decorat per les festes de Nadal. El Curt i jo, amants com som de tot allò relacionat amb els dracs, no vam poder resistir-nos a entrar-hi. Estava ple de famílies amb nens quasi rebotant pel sostre, entusiasmats amb els torrons que el Tió de casa seva aviat els... a veure, 'produiria'. Un cop recuperats, després de les nostres tasses d'espessa xocolata desfeta - més aviat menjada que beguda - vam seguir pels enrevessats carrerons descobrint una delícia seguida d'una altra, com per exemple aquesta versió tan catalana d'un arbre de Nadal.

Vam passar tot un dia al Tibidabo, el venerable parc d'atraccions de la muntanya que mira Barcelona.

A més del funicular que puja al parc - i el memorable slalom dels auto-xocs - les principals atraccions per nosaltres, gent gran, eren les activitats parades. Vaig estar xisclant tota l'estona a la casa dels horrors - l'Hotel Krueger, si senyor, amb el Freddy mateix, i un horripilant i convincent Dràcula.

En Curt i jo ens vam divertir perdent-nos en el Palau dels Miralls (Miramiralls). Vam fer un descans prenent-nos un cigaló - aquella celestial barreja de cafè calent, conyac i sucre - que treu el fred. Feia fred allà dalt! La cirereta del pastís per nosaltres va ser el Museu d'Automats - una col·lecció no tan de robots (de la manera que pensem en ells avui en dia) sinó de figures d'homens i animals que funcionaven de manera automàtica, molts d'ells de més de cent anys d'antiguitat. Alguns d'ells encara feien més por que els de la casa encantada!

A la conferència de la UAB, l'ambient acadèmic era magnífic. Però un dels plaers més grans fou la competició castellera que va tenir lloc al pati del refectori. Hi havia cinc o sis colles de castellers universitaris que hi participaven, tots amb els colors ben diferenciats, pujant un sobre l'altre en increïbles torres humanes, acompanyats dels sons de l'instrument català per excel·lència, la gralla. Els va sorprendre que nosaltres coneguéssim i estiméssim la tradició!

La bellesa dels carrers de Barcelona, tot decorats i il·luminats per Nadal, era incomparable. Arreu que caminàvem sentíem les nades catalanes que ara coneixem i estimem - i més d'una vegada m'he trobat cantant amb ells: "El vint-i-cinc de desembre/ Fum! Fum! Fum!" o "Què li darem al noi de la mare?". A la plaça de la Catedral ens va meravellar sentir un grup d'infermeres fent una interpretació alegre de "El Rabadà". Jo també m'hi vaig posar a cantar amb elles! Una nit vam seguir un grup de dansaires disfressats (amb un capgròs!) que anaven vagant pels carrers del Barri Gòtic, perseguits per multituds d'àvids espectadors. Ens van portar a un impressionant gran pessebre municipal - on no hi podia faltar el seu caganer està clar - a la Plaça de Sant Jaume.

Però cap Nadal català podria ser complet sense un Tió, el tronc nadalenc de l'abundància, que - ah - produeix obsequis pels nens. Cada desembre treiem el nostre estimat tió, i aquest any el guarnirem amb tot un assortiment de deliciosos torrons de Barcelona. En un Bonpreu inclús vam trobar un gran tros de xocolata amb una cara de

Tió i la inscripció: "Per Nadal, al teu Tió / Bon cop de Bastó!"

A més per aquestes festes de Nadal, el destí va fer que tinguéssim una trobada personal amb el gran portador de dolços de Catalunya.

Entrant a la plaça de la Catedral un dia, vam veure el Gran Tió - el més gran que havíem vist mai! La seva cara radiant s'alçava per sobre la multitud mentre es deixava fer fotos amb la canalla.

Doncs, si, Charlie Brown, realment hi ha un Gran Tió!

Amb l'agraïment especial a en Pere Garriga i a la Carme Roig/Ralph Preston per la seva assistència i consells pel viatge. I al Casal, que ens ha donat una felicitació de Nadal!

IT'S THE GRAN TIÓ, CHARLIE BROWN!

Americans of my generation grew up with Peanuts TV specials. No December was complete without the Charlie Brown gang caroling "Hark the Herald Angels Sing" before their scrawny, beloved Christmas tree; no Halloween seemed right without Linus awaiting the gift-giving prowess of an oversized gourd in It's The Great Pumpkin, Charlie Brown! My husband and I remember them all. And regardless of our different religious backgrounds, we cherish all the strange and wonderful aspects of the holidays.

And Catalan traditions for Nadal are nothing if not strange and wonderful.

Christmas in Catalunya, as we know, begins long before the eponymous Twelve Days that culminate in the visit of the Tres Reis, with canelons, gifts, tortell, and cava. On our latest trip to Barcelona, Curt and I arrived in early December to find not one but two Firas de Santa Llúcia up and running. Besides the famous one in the Cathedral square, there was one near us, in the plaza of the Sagrada Família (the latter, due to its perpetual work-in-progress status, I call the "Winchester Mystery Church"). We found the Sagrada Família bathed in the most glorious golden sunlight the day after we arrived, as if it had adorned itself for the holidays.

At the Christmas fair that evening, Curt and I gloried in the sweet smells of cut fir branches and roasting chestnuts as we strolled past stall

Secció d'articles/Article section

after stall of ornaments, candies, and Catalan yule logs and nativity scenes—**tiós** and **pessebres**--of all shapes and sizes. And dozens of places to buy the unique and wildly popular figure of the **pessebre**--the **caganer**. You could find them in every iteration of celebrity imaginable, and then some. We even found a medieval Dance of Death (with an appropriately meagre "output")!

Our trip was part business: I was presenting a paper for a conference (on monsters!) at the Universitat Autònoma de Barcelona. Having visited the city before and seen the tourist standards--the Cathedral, Parc Guell—Curt and I decided to tour a few of the slightly more strange and wonderful places Barcelona has to offer.

We started with the Drassanes, the royal shipyards dating back to the Middle Ages. In addition to an impressive collection of restored seafaring vessels inside the huge stone building, it offered an exhibit on the beginnings of underwater cinematography that fascinated us two budding filmmakers.

Also at the maritime museum, I got Curt one of his Christmas presents: a sailing trip on a restored 1918 **pailebot**, the **Santa Eulalia**. Yes, they let him "drive"!

We are avid fans of early music, so another afternoon found us at the museum of musical instruments, which houses a memorable antique collection. Ever play a dragon trumpet?

We enjoyed a leisurely Sunday afternoon at the Museu Frederic Marès in the Barri Gòtic. It stands cheek by jowl with Barcelona's civic history museum (complete with ever-growing Roman-era excavations), but it could not be more different. It consists of the extensive acquisitions of an artist—Mares (1896-1991)—for whom collecting was not just a hobby, or even a passion, but a mania. We wandered through room after room of saint's sculptures rescued from crumbling Catalan churches, then into the 19th-century rooms dizzying in their endless array of pipes, watches, clocks (for which my amateur horologist husband nearly swooned), keys, cards and other table games, bicycles, even collections of train tickets and ticket machines!

Our minds boggled, we strolled aimlessly for a while through the medieval quarter. Rounding a corner, we came upon a superbly welcoming chocolate-shop—"El Drac de Sant Jordi"—all decked out for Christmas. Curt and I, lovers of all things draconic, just **had** to go inside. It was full of families with children all but bouncing off the ceiling, revved up about the **torrons** that their household **Tiò** would soon be...er, producing for them. Restored after our cups of thick hot chocolate--more eaten than drunk--we wandered through the tangle of narrow streets encountering one visual delight after another, such as this eminently Catalan take on the Christmas tree.

We spent an entire day up at Tibidabo, the venerable amusement park in the mountains overlooking Barcelona.

Besides the funicular ride to the park itself--and a memorable slalom in the bumper cars-- the chief attractions for us oldsters were the non-moving activities. I shrieked my way through the horror house--Hotel Krueger, yep, with Freddy himself, and a convincingly creepy Dracula—and Curt and I had great fun losing ourselves in the Mirror Palace

(Miramuralls). We took time out for a **cigaló**—that heavenly concoction of hot coffee, cognac, and sugar—that took the chill off. It was cold up there! The **piece de résistance** for us was the Museu d'Automates—a collection not so much of robots (as we think of them now) as of human and animal figures operated by early automation, many dating back a hundred years. Some were even creepier than the folks in the haunted house!

At the conference at the UAB, the academic camaraderie was superb. But an unexpected pleasure was happening upon a competition of **castellers** in the refectory courtyard. There were five or six competing teams of university students, all in different colors, clambering on top of each other to form these incredible human towers, to the accompaniment of that Catalan instrument **par excellence**, the **gralla**. They were amazed to learn that we knew about the tradition and loved it!

The beauty of Barcelona's streets, all festooned and illuminated for Christmas, was incomparable. Everywhere we walked, we heard the Catalan carols we have come to know and love—and more than once I found myself singing along: "El vint-i-cinc de desembre / Fum! Fum! Fum!" or "Què li darem al noi de la mare?" In the square of the main cathedral we were astonished to hear an association of student nurses giving a spirited rendition of "El Rabadà." I joined in on that one too! One night we followed a group of costumed dancers (with a **capgròs** to boot!) who went weaving through the streets of the Barri Gòtic, pursued by throngs of eager spectators. They led us to an impressively large municipal **pessebre**—complete with its **caganer**, of course--in the Plaça St. Jaume.

But no Catalan Christmas could truly be complete without a **Tiò**, the yule log of plenty that, er, sends out treats to the children. Every December we bring our beloved log out, and this year it would be garnished with a wide assortment of delicious **torrons** from Barcelona. In a **Bonpreu**, we even found a big round of chocolate emblazoned with the **Tiò's** smiling face and the words: "Per Nadal, al teu **Tiò** / Bon cop de Bastó!"

But this Christmas season we were destined to have a much more personal encounter with Catalunya's earthy producer of sweets. Coming into the cathedral square one day, we actually **saw** the **Gran Tió**—the biggest fellow we'd ever seen! His beaming face rose above the masses of people as he had his picture taken with the children. (

So, yes, Charlie Brown, there really is a **Gran Tió**!

With especial thanks to Pere Garriga and the Carme Roig / Ralph Preston household for their assistance and trip tips. And to the Casal, which has given us many a happy Christmas celebration.

Sharon King and Curt Steindler

GEORGE (JORDI) FARRAGUT

El cognom català Farragut apareix en els annals de la història dels Estats Units, relacionat amb la marina Americana. Estava inquiet per informar-me millor sobre la seva família i vaig iniciar la meua recerca al portal web de la Wikipedia. Jordi Farragut Mesquida (1755-1817) va néixer a Ciutadella, Menorca i va passar una bona part de la seva vida a la mar. A la jove edat de 10 anys va ser reclutat a la marina mercant i, des de llavors, va anar guanyant galons fins a convertir-se en capità de vaixells involucrats en el comerç del Carib, entre els ports de Veracruz (Mèxic), Habana (Cuba) i Nova Orleans (sota domini de França i Espanya).

Al 1777, al començament de la Guerra de la Independència Americana, Farragut es va allistar a la marina de Carolina del Sud. Conegut en aquell moment com George Farragut, va lluitar contra els anglesos a la batalla de Savannah i va ser capturat al setge de Charleston al 1780. Després de ser lliurat en un intercanvi de presoners, va continuar lluitant com a voluntari a Cowpens i Wilmington.

Al finalitzar la guerra, es va casar amb l'Elizabeth Shine, una senyora americana de descendència Escocesa-Irlandesa. Van viure a Tennessee i van tenir diversos fills, entre ells a David Farragut (1801-1856) qui va ser un famós almirall durant la Guerra Civil americana.

El territori de Louisiana va ser adquirit durant el govern de Thomas Jefferson. Degut a la demanda de treballadors per a l'administració del port de Nova Orleans, Farragut va obtenir un càrrec d'alta importància a l'any 1805. A més, parlava perfectament l'espanyol i havia tingut una distingida participació durant la guerra. Tot i així, la tragèdia el va acompanyar a Louisiana, quan al 1808 la seva esposa va morir de la febre groga.

Farragut, a l'edat de 53 anys, va recórrer als seus amics i familiars per mantenir la seva família. El seu fill David va ser adoptat per la família Porter. El pare de la nova família havia lluitat al costat de Farragut durant la Guerra de Independència i va introduir a David a la carrera naval. George Farragut es va comprar una propietat a prop del Riu Pascagoula, on va passar els darrers anys de la seva vida. Va morir al 62 anys. Un home que l'havia conegut personalment el va descriure així: "era un home curt i ben cepat; molt valent i molt divertit".

GEORGE FARRAGUT

The Catalan sounding surname Farragut appears in most American history books in connection with the US Navy. I was curious to find out more about who the Farragut family was and looked him up in Wikipedia. Jordi Farragut Mesquida (1755-1817) was born in Ciutadella, Minorca. He spent most of his life at sea. From the early age of 10 he joined the Spanish merchant marine and quickly promoted to commander of small vessels involved in Caribbean trading between the Spanish colonial ports of Veracruz (Mexico), Havana (Cuba), and New Orleans (under French and Spanish occupation).

At the onset of the American Revolution, in 1777, Farragut enlisted in the South Carolina navy. Being named as George Farragut, he fought the British at Savannah and was captured in the Siege of Charleston in 1780. After being released in an exchange of prisoners, he continued fighting as a volunteer at Cowpens and at Wilmington.

By the time the war ended, he married a Scotch-Irish American lady, Elizabeth Shine, and settled in Tennessee. They had several children, among them David Farragut (1801-1856), who was to become a famous admiral during the American Civil War.

During the Jefferson Administration, the Louisiana territory was acquired and people were needed to staff the US port of New Orleans. Both the knowledge of the Spanish language and his past distinguished service career secured him a spot in the city administration in 1805. Tragedy struck the Farraguts three years later, when his wife Elizabeth died of yellow fever in 1808.

Farragut, at the age of 53, left his young family in hands of his friends and family. David was adopted by the Porter family, whose father had fought along with George Farragut in the Revolution and introduced him into the naval career. George Farragut purchased a property near the Pascagoula River, where he spent the rest of his life, dying at the age of 62. Someone who knew him described him "as a short, chunky man; very brave and a funny genius."

Portrait of Jordi Farragut attributed to William Swain

Secció d'articles/Article section

FEM MEMÒRIA

Recopilant les actuacions del Grup Dansaire Catalunya, deixeu-nos començar per recordar l'actuació al Compton College el 19 de gener de 1997. Es van presentar 5 balls. Primer vam començar amb Danses de Vilanova i finalment vam acabar amb un Galop de Comiat. El mestre de cerimònies va ser el Sr. José Luís Torres.

Posteriorment, vàrem actuar a l'Aplec de Primavera del Casal el dia 27 d'abril, coincidint amb el segon aniversari del Grup Dansaire. Vam ballar el Galop de Presentació, el Ball de Sant Ferriol, el Ball de les Cintes, el Galop de les Panderetes, la Sardana de Lluïment i el Galop de Comiat, també.

El 20 de Maig vam fer una gran actuació al Bowers Cultural Arts Singles Club a Santa Ana. En Pere Balsells i en Pere Garriga ens van presentar. Vàrem ser molt aplaudits. L'acte va clausurar amb una Sardana de Germanor amb la participació de tots els assistents a l'acte.

Una nova actuació tingué lloc al programa Noche Bohemia al Lebanon Hall de Hollywood el dia 18 de juliol. La nostra Tiroitaina va ser molt aplaudida.

Deixeu-nos recordar també la fabulosa actuació al Polish Dance Festival a UCLA. Fou el dia 9 d'agost en un festival organitzat pel Consulat General de Polònia. Allà vam presentar 5 danses que van ser molt ben acollides pel nombrós públic que va assistir a l'acte.

L'endemà teníem una altra actuació per la Casa de España a la Fiesta Campestre Anual a Long Beach. Allà vam fer 5 balls. En el 3r d'aquests en Quimet Andreu tingué un petit accident a la cama dreta; tot i així, prengué el seu lloc valentament en el Ball de Gitanes, la qual cosa li ho valorem molt.

I per acabar, us diré que el dia 20 de setembre del mateix any 1997, vam tenir l'honor de presentar-nos al programa H. F. Productions - Lluvia de Estrelles en el Garden Pavillon Internacional de Hollywood. Ens van presentar com "Los Catalanes". Vam tenir una actuació molt valorada per tots nosaltres i també pel nostre Casal.

És de reconèixer que el Grup Dansaire Catalunya, incloent és clar a tot els seus components, vàrem posar en bon relleu la

nostra dansa tradicional catalana a Califòrnia.

Fins a la propera i gràcies per tot.

REMEMBERING...

Reviewing again the performances of Grup Dansaire Catalunya let us start by recalling the one at Compton College on January 19, 1997. Five dances were presented. We started with the Vilanova Dances and ended with the Farewell Gallop. The master of ceremonies was Sr. Jose Luis Torres.

After that we performed at Casal's Spring Picnic on April 27. This event coincided with the second anniversary of the Dance Group. We did the Presentation Gallop, the Dance of Saint Ferriol, the Ribbons Dance, the Tambourine Dance, the Display Sardana and the Farewell Gallop.

On May 20 we had a great performance at the Bowers Museum Cultural Arts Singles Club of Santa Ana. Pete Balsells and Peter Garriga presented us. We were very well received. We ended our performance with the Brotherhood Sardana in which we invited all of those attending to join.

Another performance took place on July 18 at the Bohemian Night at Hollywood's Lebanon Hall. Our Tiroitaina received a good round of applause.

We will also mention the fabulous performance at the Polish Dance Festival at UCLA. It was on August 9. This festival was organized by the Polish Consulate. We presented 5 dances, all of which were very well received by the numerous public in attendance.

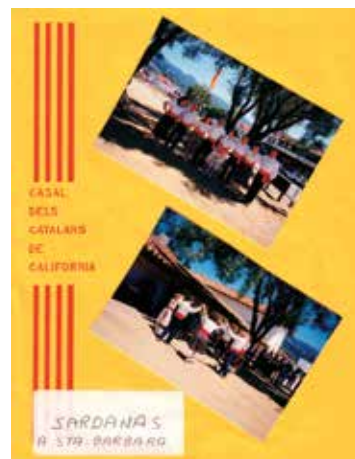
The following day we had another performance at Casa de España's annual picnic at Long Beach. We presented four dances. In the third of these Quimet Andreu hurt his leg, but despite this mishap Quimet took his place on the next number and bravely did the Gypsy Dance.

In conclusion I'll say that on September 20 of this same year of 1997 we had the honor of presenting ourselves at H. F. Productions - "Lluvia de Estrelles" at the International Garden Pavilion of Hollywood. They presented us as "The Catalanians". We had a highly praised performance for both our dancing group and for Casal.

It must be recognized that every one of the dancers of Grup Dansaire Catalunya highly projected our traditional Catalan dances in California.

Until we meet again, thanks for everything.

Juan Comellas

Notícies/News

LA "V" DE LOS ANGELES

El diumenge 7 de setembre més de cent persones de la comunitat catalana del sud de Califòrnia amb els seus amics i parents es van trobar al Griffith Park Observatory per a formar una V gegant i demostrar la seva solidaritat amb el poble català pel dret a decidir sobre el seu futur polític. Aquesta fou una iniciativa de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) que ja va organitzar manifestacions similars formant Vs a algunes de les poblacions principals dels EEUU i d'arreu del món des de començaments d'agost. Membres del Casal dels Catalans de Los Angeles i del Casal dels Països Catalans de San Diego assistiren i ajudaren amb la promoció de l'esdeveniment.

Tot culminaria a Barcelona l'11 de setembre, una festivitat nacional catalana, quan milions de catalans formarien una gran V al llarg de les dues grans avingudes de Barcelona: la Gran Via de les Corts Catalanes i la Diagonal. Aquest any catalans i amics de Catalunya d'arreu del món també manifestaran amb la V que voldrien votar, i que tenen la voluntat de fer-ho a través d'una via democràtica i pacífica per la independència.

El Griffith Park Observatory és un dels llocs més emblemàtics de Los Angeles. Està al cor de Griffith Park a la muntanya que contempla la plana de Los Angeles i al costat de les famoses lletres de Hollywood. Ha estat el lloc on s'han filmat un bon nombre de pel·lícules i programes de televisió. La gran V es va formar a migdia. Es va demanar als guardes de seguretat permís per a fer-ho al

davant de la façana de l'observatori. Durant la formació de la V es va entonar el "In - Inde - Independència", i es va acabar amb el cant dels Segadors i amb l'himne nacional de Catalunya. Molts dels visitants dominicals de l'Observatory es van aturar per mirar la manifestació.

El 9 de novembre del 2014, Catalunya té l'esperança de poder votar en un referèndum sobre la qüestió independentista, malgrat l'oposició del govern central espanyol, on el catalans siguin convidats a expressar la seva voluntat política d'una manera pacífica. Els catalans creuen, com els americans que van escriure la Declaració de la Independència, que tenen la prerrogativa i dret inalienable d'establir per ells mateixos la seva pròpia forma de govern.

THE "V" IN LOS ANGELES

On Sunday September 7 over 100 members of the Catalan community of Southern California with their American friends and relatives met at Griffith Park Observatory to form a giant V to show their solidarity with the Catalan people's right to vote for their political future. This was an initiative organized by the Catalan National Assembly (ANC) which has promoted similar V demonstrations in a number of major cities of the United States and around the world since the beginning of August. Members of Casal dels Catalans de Los Angeles and the Casal dels Països Catalans de San Diego were in attendance and helped to promote the event.

All was to culminate in Barcelona when on

the September 11, a Catalan national holiday, millions of Catalans formed a giant V along the two main intersecting avenues of Barcelona: Gran Via de les Corts Catalanes and Diagonal. This year hundreds of thousands of Catalans and friends of Catalonia formed a V showing that we wanted and that we will Vote to express our Will (Voluntat) for a democratic Way (Via) towards independence.

Griffith Park Observatory is one of the most emblematic locations of Los Angeles. It is in the heart of Griffith Park on the high hills overlooking the Los Angeles basin and alongside the famous Hollywood sign. It has been the site of a number of cinema and television productions. The giant V was formed at noon time. We asked a guard at the site for permission to do our demonstration in front of the observatory's esplanade. During the execution of the V we shouted the chant: "In - Inde - Independència", and ended with the singing of "Els Segadors", the Catalan national anthem. Many of the Sunday visitors to the Observatory stopped to watch our demonstration.

On November 9, 2014, Catalonia hoped to hold a referendum on independence. Despite the opposition to such a vote taking place by the Spanish central government, Catalans were called to express their will on their political future in a democratic peaceful fashion their will. Catalans believe as did the framers of the US Declaration of Independence, that it is within their power to institute forms of government that will help them achieve their unalienable Rights.

Pere Garriga

Notícies/News

TAST DE VINS CATALANS

El passat 19 d'octubre, el Casal dels Catalans conjuntament amb la Cooperativa "Long Beach Grocery Cooperative" van presentar i subvencionar un tast de vins de l'Empordà. L'Alba Sala, cap de vendes del Celler Empordalia i la seva assistent van presentar una carta de vins de la regió empordanesa on la tramuntana i el terreny rocallós són característiques importants per fer vins de gran qualitat a la zona de l'Alt i Baix Empordà. Aquesta zona és zona de vinyes velles. Vinyes de 30 anys o més. Diuen que les vinyes velles donen molta més qualitat al producte final.

Vam tastar un vi rosat jove, un vi negre reserva i també un vi dolç, un moscatell fet de garnatxa que era dolçet però excel·lent al paladar. L'Alba va explicar amb quin menjar es podia acompanyar i assaborir cadascun dels seus vins. També vam poder tastar l'oli de Pau, un oli d'oliva d'oliveres centenàries de la mateixa regió de l'Empordà.

El tast de vins es va fer a casa dels socis Laia Vicens-Fuster i Damon Lawrence que van acompanyar amb un bon sopar i molt bona companyia.

Els vins del celler Empordalia, juntament amb els vins d'altres cooperatives de totes les DO catalanes es van presentar aquella mateixa setmana en una fira a Los Angeles per tal que les cooperatives poguessin trobar una distribuïdora i així poder expandir el seu mercat en terres californianes.

TASTING NOTES OF WINES FROM L'EMPORDA

On October 19th, Casal dels Catalans de California and Long Beach Grocery Cooperative presented and sponsored a wine tasting of wines from l'Emporda, Catalonia. Alba Sala, export sales manager for the winery "Celler Empordalia" and her assistant, presented a menu of wines of the region of l'Emporda. This is a region characterized by strong winds, called "tramuntana", and rocky soil which

produce high quality wines known as "Alt and Baix Emporda". It is also a region of old vines; vinyards 30 years old or more. It is known that old vines help to make the best final product.

First we tasted a young rose, a red reserve, and also a dessert wine. A variety called "moscatell", a kind of port made of Grenache. It was sweet but with an excellent palate. Alba informed us of the best foods to pair with these wines. We also tasted olive oil from the village of Pau, of the same area. These olive trees are centuries old.

The wine tasting was at the home of the Casal members Damon Lawrence and Laia Vicens-Fuste. They served a delicious dinner that we all enjoyed.

The wines from "Celler Empordalia" with other wines of Catalan regions were presented that same week to a wine fair in Los Angeles in order to find distributors in California and be able to expand their market throughout California.

9-N A SAN JOSÉ

Com segur que tots sabeu, el passat diumenge 9 de novembre es va dur a terme a Catalunya un procés participatiu per demanar l'opinió als ciutadans sobre el futur polític immediat de Catalunya. Tal i com se us va informar des del Casal, els residents als Estats Units (com els d'arreu del món) també teníem l'oportunitat de participar-hi, sempre que assistíssim a una de les dues oficines que la Generalitat té en aquest país i presentéssim el DNI amb domicili a Catalunya o bé el passaport més el certificat d'inscripció al Registre de Catalans i Catalanes Residents a l'Exterior/certificat de Padró d'Epanyols Residents a l'Exterior o PERE.

La mesa més propera a casa nostra estava localitzada a San José, Califòrnia, així que alguns de nosaltres amb dret a votar vam fer el viatge (alguns en avió, altres en cotxe). Els que vam preferir l'avió vam trobar-nos a LAX i vam agafar un vol a les 10 del matí. Érem 10 en total i tots estàvem molt emocionats. En arribar a l'aeroport de San José, uns xicotets catalans molt simpàtics que viuen per la zona van fer varis viatges en cotxe per acompanyar-nos a tots al centre, on està localitzada l'oficina d'ACCIO i vam unir-nos als més de 300 catalans i catalanes que van voler participar. Hi havia cua però no molt llarga i anàvem pujant de cinc en cinc perquè l'oficina era petiteta. Hi havia una taula on calia presentar els documents i fotocòpies, una altra habitació amb les paperetes i sobres corresponents, i dues urnes on depositar-ho tot. Tots vam voler una foto del moment!

Tres de les persones que van anar-hi amb avió també van oferir-se voluntàries a les meses per la resta del dia. Els demés vam trobar-nos en acabar i vam afegir-nos a una

cinquantena de catalans en un "pot luck" que s'havia organitzat a un parc proper i on vam conèixer gent d'arreu. Els que havien viatjat més lluny per poder participar (i en cotxe!) venien de San Diego i fins i tot d'Arizona! Feia un dia preciós, amb força calor. Cap a mitja tarda, i ja molt cansats, ens van acompanyar a l'aeroport i vam agafar l'avió de tornada a tres quarts de vuit. Després, a trobar el cotxe i cap a casa!

Jo estava esgotada però contenta d'haver passat un dia de festa amb gent molt maca i haver participat en un esdeveniment tan important de la història recent de la nostra terra.

NOVEMBER THE NINTH IN SAN JOSÉ

As you all have probably heard by now, last November 9th 2014 Catalonia held an unofficial referendum to decide the immediate political future of Catalonia. Information provided by different organizations, including our Casal, clarified that catalans who lived in the United States (as well as in all other countries around the world) were eligible to participate as long as they deposited their ballot in person in one of the four offices ACCIO has in the country. A valid catalan ID or a valid passport together with the registration to the "Catalans Living Abroad Register" was required.

The nearest polling station to Southern California was located in San José, California, so some catalans made the trip (some flying, others driving). The group that chose to fly met at LAX for a 10 am flight. We were a total of 10 people and we were all very excited. When we arrived to San José airport, some very nice local catalan youngsters drove us to downtown San José, where the ACCIO office is located, and we joined the other 300 catalans that were there to participate. We had to wait in line (though not for too long) as only five people were allowed into the building at a time. The office was very small. There was a table to check our documents, another room with the ballots and envelopes, and another room with two ballot boxes. We all took pictures of the historic moment!

Three people in our party also wanted to be polling volunteers for the rest of the day. The rest of us met up afterwards and joined about 50 other catalans for a pot luck in a park nearby where we met people from all over. The ones who had come the furthest (and by car!) came from San Diego, and some even Arizona! It was a beautiful day, dry and warm. Mid-afternoon, and already tired, we got a ride back to the airport and boarded our plane at 7:45 pm. Then we drove home after the long day.

I was beat but happy to have spent a day of celebration with really great people and to have been a part of such an important event in the recent history of our homeland.

Noemi Ballester
Culver City, CA

Notícies/News

MEMORIAL AGUSTÍ GUARDINO

L'Esther Guardino, la filla de l'Agustí, ens explica al seu escrit que el seu pare va néixer al Poble Nou de Barcelona el 1924. L'Agustí era el més petit de la seva família, d'un germà i una germana. Va començar treballant d'aprenent a la Pegaso als 14 anys. També en aquesta època, ell i els seus germans ja formaven part del centre cultural del Poble Nou on participaven en produccions teatrals i balls folklòrics. És llavors quan L'Agustí va conèixer a la Maria, la que seria la seva esposa. Es va casar amb ella als vint-i-cinc anys, el 1949, i es van establir al Poble Nou per començar una família. Al cap de poc, l'Agustí i la Maria van engendrar una nena, l'Esther, i un nen, l'Eduard.

Els pares de la Maria van emigrar als Estats Units i ells van decidir seguir-los, i així va començar l'aventura americana de l'immigrant. La família es va embarcar en un vaixell de mercaderies de Bilbao amb altres immigrants espanyols que viatjaven cap a diferents països d'Amèrica. Van creuar l'Atlàntic. El vaixell va fer una parada a Cuba i va seguir a Veracruz, Mèxic, on van desembarcar. Van volar a Tijuana i d'allí van entrar als EEUU per anar a Los Angeles, on van ser benvinguts per la seva família. Les habilitats de l'Agustí com a encunyador estaven en demanda i de seguida es va convertir en un expert en dissenyar maquinària. Es guanyava bé la vida i podia mantenir molt bé a la seva família. El tercer fill, el Richard, va néixer a Los Angeles.

La Maria va morir sobtadament el 1982. Poc després l'Agustí es va jubilar, després de 48 anys de treball, i es va dedicar a gaudir de les seves aficions: llegia, tocava el piano i visitava la família i els seus amics. Va tornar a Espanya i va passar una temporada amb el seu germà i germana. Va gaudir especialment d'un viatge que va fer amb el Pere Garriga i el Joan Bertran. Era un membre actiu del Casal des del seu començament el 1983 i va ajudar amb moltes tasques durant els aplecs i altres activitats. Va ser membre del Grup Dansaire del Casal amb els quals va participar en actuacions arreu de Califòrnia.

El 1999, el van operar del cor i això el va detenir un tant. No obstant això, va continuar actiu al Casal. Va anar també a Las Vegas i a

la Riviera de Mèxic amb la família. L'Agustí va continuar sent un membre central i vital de la seva família. Va haver de lluitar amb una sèrie de problemes de salut els últims anys, però la seva forta força de voluntat el va ajudar a superar aquests contratemps.

Va ser estimat i ben cuidat pels seus fills i la seva néta fins a la seva mort el 17 de gener de 2015.

AGUSTIN GUARDINO MEMORIAL

Esther Guardino, Agustin's daughter, tells us that her father was born in Poble Nou, a town in Barcelona, in 1924. He was the youngest of three children and he started working as a trainee at the Pegaso Company when he was just fourteen. Agustin and his brother were members of the town's cultural center where they participated in theatrical productions and in a dance group as well. It was at this time when he met his future wife, Maria. Agustin married Maria in 1949, when he was twenty-five. They settled in Poble Nou, their hometown, to raise a family. Soon, they had a daughter, Esther, and a son, Edward.

Maria's parents immigrated to the US and Agustin and Maria made the decision to join them in the immigrant adventure. The family boarded a merchant ship in Bilbao and joined a group of other Spaniards on their way to the America's lands. They crossed the Atlantic. The journey had two stops; Cuba first and then Veracruz, Mexico. They took a flight from Veracruz to Tijuana and they continued the journey to Los Angeles, where the family welcomed them. Agustin's skills as a tool and die maker were highly in demand and he quickly became an expert in machine design and development. He made a good living and provided his family with wellness. They had a third son, Richard, who was born in Los Angeles.

Maria passed away suddenly in 1982. Shortly thereafter, Agustin retired after forty-eight years of work and to enjoy his hobbies: reading, playing the piano, and visiting friends and family. He traveled back to Spain to spend some time with his brother and sister. He particularly enjoyed a trip to Barcelona with Peter Garriga and John Bertran. He was an active member of the Casal since it was founded in 1983, and he helped in many tasks during picnics and other activities. He was a member of the Casal's

Dance Group, which traveled around California showcasing their dances.

In 1999 he had heart surgery, which slowed him down. However, he was able to keep his activities at the Casal and he also traveled to Las Vegas and cruised the Mexican Riviera with his family. He remained a central and vital member of his family. He struggled with a series of health issues, but his willpower helped him battle those setbacks.

He was loved and well cared for by his children and granddaughter until he passed away on the 17th of January of 2015.

FEM MEMÒRIA

Avui parlarem de l'Agustí Guardino: amic, company, persona i dansaire.

Com a amic: INSUPERABLE

Com a company: EL MILLOR

Com a persona: INDESCRITIBLE

Com a dansaire: IMPECABLE

Vaig conèixer l'Agustí l'any 1990 i el 1992, de la seva mà, vaig tenir l'oportunitat d'entrar a formar part del Casal dels Catalans de Califòrnia, en el temps en que el president era en Joan Bertran, que descansi en pau.

L'any 1995, començarem a fer un pla per formar un Esbart Dansaire que fos del Casal. Vàrem debutar a Santa Barbara tan sols 5 persones però amb la determinació de posar-ho en marxa. No va ser fàcil. Un dia parlant amb l'Agustí, li vaig dir: "Agustí, t'agradaria ser part del nostre grup?"

Li va fer molta il·lusió i em digué que sí, que ho provaria. I, per l'Aplec de Tardor del 15 d'octubre de 1995, al Rancho Dominguez, l'Agustí ja ballava amb el Grup Dansaire Catalunya.

Ell em va comentar que ja havia ballat a Barcelona a la seva joventut. I jo m'ho crec. Sabia els punts de dansa i ballava, contava i repartia sardanes. I, molt important, donava consells a tothom a l'hora de ballar i també als assajos.

Sentirem la seva falta, les seves anècdotes alegres i la seva personalitat: una pèrdua irremplaçable.

Ara una petita reflexió.....

TROBAREM A FALTAR EL TEU SOMRIURE
DIU QUE ENS DEIXES, TE'N VAS LLUNY
D'AQUÍ,
PERÒ EL RECORD DE LA VALL ON VAS
VIURE,
NO L'ESBORRA LA POLS DEL CAMÍ.

Descansa En Pau.

LET US REMEMBER AGUSTÍ GUARDINO

Today we'll talk about Agustí Guardino: a friend, a comrade, a person, a dancer.

As a friend: INSUPERABLE

As a comrade: THE BEST

As a person: UNDESCRIBABLE

As a dancer: IMPECABLE

I met Agustí in 1990 and in 1992, through him, I had the opportunity to become a member of Casal dels Catalans de California at the time the late John Bertran was its president, may he rest in peace.

In 1995 we started to plan the Dance Group of Casal. We made our debut in Santa Barbara with only 5 dancers but with the intent of forming from it a dance ensemble. It was not easy. One day, talking to Agustí, I asked him: "Would you like to become a member of our group?"

He became excited about the idea and agreed to give it a try. And for the Autumn Picnic of October 15, 1995, he was dancing with the Grup Dansaire Catalunya at the Rancho Dominguez.

He had commented to me that he had danced before in Barcelona in his youth. And I believe it. He knew how to step properly and dance and he could count and distribute the steps of a sardana very well. And, very importantly, he gave advice to everyone when it was time to dance and during the rehearsals.

We will miss him and his funny anecdotes and

his personality: certainly an irreplaceable loss.

And now something to reflect on...

WE WILL MISS YOUR SMILE:
THEY SAY YOU ARE LEAVING US, YOU ARE
GOING FAR AWAY,
BUT THE MEMORY OF THE VALLEY IN WHICH
YOU LIVED,
WILL NOT BE ERASED BY THE DUST OF THE
TRAIL.

May you rest in peace.

Joan Comellas

as the "iaia" of the casal, had only girls. The two daughters (you know only Norma Cristina, since Marta lived in Buenos Aires) had only girls. Andrea, Norma's second daughter and one of the members of the ballets under Joan Comellas, had three girls until Phillip Samuel Leal was born on Easter Sunday.

Phillip Samuel Leal (Phillip, for the dad; Samuel, for the great grandfather) came in a rush. He was almost born at the hospital's doorsteps, weighting a healthy 7lbs 10oz.

The three sisters: Ivy Marcela (age 7), Violet Marie (age 5) and Rose Felicity (age 2.5) are delighted with the little one, a big adjustment after the initial shock of having a "BOY" in the family.

Just one week after his birth, Ivy had her first communion.

NAIXEMENT

S'ha trencat l'embruix! L'encanteri que feia que la família només tingués nenes s'ha trencat a la tercera generació.

L'Andrea ho ha aconseguit! La Magdalena, que tots coneixeu com la "iaia del Casal", només va tenir noies. Les seves dues filles (només coneixeu a la Norma Cristina, ja que la Marta vivia a Buenos Aires) només van tenir filles. Però l'Andrea, la segona filla de la Norma i una de les membres dels ballets amb Joan Comellas, havia tingut tres nenes fins que el passat Diumenge de Pasqua va donar llum al primer nen, el Phillip Samuel Leal.

Phillip Samuel Leal (Phillip pel pare, i Samuel pel besavi) va néixer amb presses, quasi a les escales de l'hospital, pesant unes saludables 7lbs 10oz.

Les seves tres germanes: Ivy Marcela (7 anys), Violet Marie (5 anys) i Rose Felicity (2 anys i mig) estan molt contentes amb el petitó, un gran canvi per la família després del shock inicial al descobrir que tindrien un noi a la família.

Tan sols una setmana després del naixement del nen, l'Ivy va fer la seva primera comunió.

BIRTH

The spell has been broken! The spell that determined that the family was to have only females was broken in the 3rd generation.

Andrea did it! Magdalena, that you all know

Cultura

QUÈ HA CANVIAT PER SEMPRE A LA TEVA VIDA DES DE QUE VIUS FORA DE CATALUNYA?

La immigració de gent d'un país a un altre no és una cosa nova, però en temps on la situació econòmica del país és difícil el nombre d'immigrants incrementa. Aquesta és la situació actual de molts joves del nostre país. Gent jove i ben preparada troba ofertes a altres països i marxen. Alguns marxen per un temps, d'altres marxen per no retornar, a no sé que sigui per veure a la família i amics. L'adaptació a un altre país pot ser més o menys difícil. Però és molt important. Alguns, malgrat els anys, mai s'acaben d'adaptar. Per altres, l'adaptació és més fàcil. Adaptar-se al nou país d'adopció fa la vida quotidiana molt més fàcil i agradable.

Per mi, personalment, els primers anys de viure en aquest país em vaig sentir privilegiada. Venia d'una cultura que n'estava enamorada, però llavors vaig conèixer la cultura d'aquest país i per mi, tot això em semblava molt enriquidor. Els primers anys vam viatjar per Califòrnia pràcticament cada cap de setmana, descobrint cada racó i la cultura d'aquest preciós estat. Vaig comprar el llibre, "Places to go in California on Weekends" o algun títol semblant i cada setmana anàvem posant una marca on havíem visitat. Com he dit abans, l'adaptació a un nou país d'adopció. És important, adaptar-se vol dir canviar per sempre algunes rutines, que a causa d'horaris, hores de diferència o costums, has de canviar per sempre. Com molt bé diu l'Elena: "Quedem per mirar el futbol a l'hora d'esmorzar".

Després de bastants anys, m'he adaptat a moltes coses, però això no vol dir que després de tants anys encara m'enyori de moltes d'altres. El dinar dels diumenges per exemple. El dinar del diumenge aquí, és com el dinar de cada dia, breu i senzill. Enyoro els dinars familiars dels diumenges. Començàvem amb un vermut (de vegades era el segon perquè ja n'havíem fet un al bar de la plaça amb els amics) i acabàvem amb les postres de rebosteria. No faig el cafè després de dinar. Trobo a faltar el cafè després de les postres. Trobo a faltar el cafè diari "expresso", com es diu aquí, de després de dinar. Em va costar de canviar el xip cada

cop que plovia, perquè desseguida em venia el cap que si tenia roba estesa, es mullaria.

Vaig pensar que podria ser interessant de fer una recopilació de l'opinió de la gent que fa més o menys anys que han marxat de Catalunya. Alguns fa poc més d'un any, d'altres 3, 6, i d'altres 18, 20 o més.

Per la gent jove, estudiants (menys de 21 anys) i que fa relativament poc temps que són aquí, el no poder beure alcohol legalment abans dels 21 anys els és molt xocant, així com no poder beure alcohol a qualsevol lloc al carrer a menys que estiguis a Las Vegas. També destaquen: (1) No poder entrar a les discoteques o casinos abans dels 21, (2) haver-te de treure el carnet de conduir per tal de tenir un document d'identitat americà i no haver de portar el passaport sempre a sobre, on hi ha el visat, amb la por de perdre'l, (3) haver d'anar a Madrid cada dos per tres a renovar el visat per viure legalment als Estats Units, i (4) per llogar un habitatge, un sense fi de preguntes, crèdit, referències, i pagaments.

Pel què fa al menjar, sembla que tothom ha canviat la manera de menjar d'una manera o l'altra.

Per molts de nosaltres que treballem, el menú del migdia és potser el que més hem hagut de canviar. En part degut al poc temps (30 – 40 minuts per dinar) i en part per la tendència cultural americana. Com diu una de les persones entrevistades, "he canviat el dinar del migdia per una amanida o un sandwich que em menjo davant l'ordinador". També destaquen: (1) canviar el vermut del diumenge per un "brunch", (2) no poder fer un vermut del diumenge amb una clara, patates i salsa espineles, (3) no trobar un bon tomacó per fer pa amb tomàquet, (4) no poder anar a qualsevol restaurant i demanar plats com ara calçots, fideuà, o uns simples canelons o estofat, (5) haver de fer el cafè amb "tassa" de paper o plàstic, (6) no anar cada dia a buscar el pa. Es compra un cop a la setmana, normalment el cap de setmana, (7) menjar a fora per estalviar i tastar menjar de diferents països cada dia, i (8) que fer una barba es consideri un plat exquisit.

Les tradicions culturals les portem molt arrelades. No és que aquí no hi hagi tradicions culturals, però sembla que nosaltres en tinguem moltes més. Els

entrevistats destaquen: (1) tots els dies semblen iguals. No es respira la sensació que és dissabte o diumenge. Ja no ens mudem el diumenge per sortir al carrer, (2) no hi ha estacions de l'any. Es pot anar amb calça curta tot l'any i per Nadal de màniga curta, (3) no haver-hi un centre-ciutat per anar a passejar, amb botigues, bars i terrasses, el forn de pa, la pastisseria i l'església al fons tocant les campanades, (4) no saludar a tothom que veiem pel carrer, (5) el petit comerç, la carnisseria, barberia, (6) no fer els dinars familiars del diumenge, (7) no anar a festes majors a l'estiu, i (8) no anar al cinema el dimecres perquè ja no és el dia de l'espectador.

La conducció o anar d'un lloc a un altre també és quelcom que tots ens hem hagut d'adaptar. Tot i que alguns els sembla que aquí és conduïx més agressivament, per altres és el contrari. Alguns exemples són els següents: (1) el transport públic pràcticament no és una opció a molts llocs de la ciutat, (2) no poder viure sense cotxe. És pràcticament una necessitat, (3) tots els cotxes són automàtics (o gairebé tots), (4) poder girar a la dreta quant està vermell, (5) portar el cotxe carregat en cas de terratrèmol, i (6) no poder viure sense el GPS.

L'ambient familiar i amistats és també quelcom que hem hagut de canviar per sempre. Tot i que sembla una cultura molt familiar, pel què fa a les amistats, és diferent. Tothom és molt simpàtic però realment no s'hi pot comptar. Sembla més difícil fer vertaderes amistats com les que tenim a casa. Com diu la Txell: "els amics són com la família i quants més millor".

I tantes altres coses que hem hagut de canviar des de la manera de pensar, actuar i viure en un país nou. És important i necessari adaptar-se a la manera econòmica de viure. Estalviar no sembla una paraula al diccionari. Sembla que la gent sempre treballi, mai tingui diners per viatjar, però sí que tothom té l'última versió de qualsevol estri electrònic.

El tema religiós té una importància considerable a la vida quotidiana. La Belen ens diu "trobo a faltar l'ambient secular d'allà".

I és clar, el tema assegurança mèdica. On és la seguretat social? Una visita al metge per una cosa tan simple com un refredat pot costar entre 20 i 80 dòlars depenent del tipus

d'assegurança que es tingui.

I per últim, les escombraries. Una vegada a la setmana???? "really" així doncs ja no cal treure les escombraries cada dia.

Aquest és un petit resum d'algunes de les coses que han canviat a les nostres vides per sempre des que vivim als Estats Units. Moltes gràcies a tots els que heu col·laborat. Segurament podríem trobar moltes més opinions, així que si voleu afegir-hi alguna cosa, ja ho sabeu.

WHAT HAS CHANGED FOREVER IN YOUR LIFE SINCE YOU LEFT CATALONIA?

To immigrate from one land to another is not something new, but in times of tough economic conditions immigration goes up. This is the present situation for many people from Catalonia. Young well educated men and women find offers in other countries they cannot find at home and leave. Some depart for a while, but some never return, except perhaps to visit family and friends. Adapting to another country may be more or less difficult, but it is very important. Some may live in another country for years and never quite adapt to it. For others it may be easier. But there's no doubt that adapting to the new country makes everyday life easier and more satisfying.

In my case, I felt very privileged during the first years living here. I came from a culture that I loved, but then, I felt after living here a while, I had become very enriched as I discovered the culture of this country. During the first years we traveled throughout California practically every weekend learning about the places and cultures of this beautiful state. I bought a book called something like "Places to go in California on Weekends" and every week we would put a cross on another location visited. As I said before to adapted oneself to a country is important, it means changing certain routines of your life for others which because of work schedules, time differences or customs you must change forever. As Elena says: "We watch the soccer games for breakfast now".

For years now I have adapted myself to many things, but that doesn't mean that after all this time I don't miss many others. Sunday dinners for example. Sunday dinner here is like every day's dinner, short and simple. I miss the family Sunday dinners! We'd start with the vermouth

aperitif (sometimes it was the second aperitif already because we'd already had one at the bar on the square with friends) and we'd end up with the dessert from a pastry shop. We don't drink the cup of coffee after the meal here. I miss that cup of coffee after the dessert. I miss the expresso, as they call it here, after lunch. When it started raining I had to get used to changing my first reaction to it. Because the first that would occur to me was: "Do I have clothes hanging out to dry?", and if so would they get wet.

I thought it would be interesting to collect the opinions from other people that have left Catalonia over different periods of time. Some may have arrived only a year ago, others 2 or 3 years ago, and others 18, 20 or more years ago.

Young people, students, under 21, and who are here since not too long ago, say not being able to legally drink any alcohol is somewhat of a shock to them, as is not being able to drink it anywhere on a street, except in Las Vegas. Also shocking: (1) not being able to enter a disco or casino if under 21, (2) having to show a driver's license as an ID and being afraid to carry your passport on you at all times, with your entry visa, for fear of losing it, (3) having to go to Madrid so often to renew the visa to be able to legally live in the US and (4) all of the never ending list of questions to answer, credit reports to file, references to produce and payments to make to rent a place to live in.

As far as food is concerned, it seems everyone has changed their way of eating in one way or another.

For many of us who work, the noon menu is perhaps the one thing that has changed the most since we arrived. In part this is due to the short time at our disposal to eat (30 or 40 minutes) and in part due to the cultural tendencies of American life. As one of those interviewed said, "I have changed the noon dinner for a salad or a sandwich which I eat in front of my computer." Also standing out are:

- (1) changing the Sunday vermouth for a brunch,
- (2) not being able have your aperitif with a beer and soda, potato chips and sauce,
- (3) not finding the right kind of tomatoes to make a scrubbed tomato on bread,
- (4) not being able to go to any restaurant and ask for such dishes as calçots, fideuà, simple

canaloni or a Catalan stew,

- (5) having to drink coffee out of a paper or plastic cup,
- (6) not having to go out and buy a fresh loaf of bread every day (you buy your bread once a week, normally on weekends),
- (7) eating out to save and tasting food from different countries every day, and
- 8) to say that having a barbecue is a delicacy.

Cultural traditions are deep rooted. It is not that there are no cultural traditions in this country, it just seems there are a lot more of them where we come from. Those I interviewed highlight:

- (1) All the days seem the same. You don't feel in the air you breath it is Saturday or Sunday. We don't put on our Sunday best clothes to go out.
- (2) There are no seasons of the year. You can walk around in shorts all year long and wear short sleeves for Christmas.
- (3) There is no downtown to stroll around on, with stores, bars, outdoor cafes, bread bakeries, pastry shops, and a church at the end of the street ringing bells.
- (4) Not greeting everyone you meet on the street.
- (5) The small neighborhood stores like the butcher, the barbershop.
- (6) Not having the family Sunday dinners.
- (7) Not having a Festa Major to look forward to some fun in the summer and
- (8) Not going to the movies on Wednesdays because there is such thing as "spectator's day".

Driving and having to travel from one place to another is something else we've had to adapt to. Even though some think we drive more aggressively here others believe the contrary. Here are a few examples:

- (1) Public transportation is not a practical option in many locations of the city,
- (2) Not being able to survive without a car, it is for most purposes a necessity,
- (3) Nearly all cars here have automatic transmissions while in Catalonia most are stick shifts,
- (4) Being able to turn on red,

Recepta

MONGETES AMB CLOÏSSES

Per Montse Jason

(5) Keeping your tank full in case of an earthquake and

(6) Not being able to get around without GPS.

The family atmosphere and that of friends is another thing we have had to forever change. Even though it appears we have a very family oriented culture here, it is quite different where friends are concerned. Everyone is very nice, but you really can't count on them. It seems more difficult to make true friendships like those we had at home. As Txell says: "friends are like family there, the more the better!"

And there are so many other things we've had to change in the way we think, act and live in this new country. It is important and necessary to adapt to the economy of where we live. But saving money doesn't seem to be a word in the dictionary here. It seems everyone is always working but never has enough money to travel. Of course, they all have the latest version of any electronic gadget.

Religion is of considerable importance in the daily life here. Belen says "I miss Catalonia's secular atmosphere".

Another big issue is medical insurance. Where is social security? A visit to the doctor's office for a simple cold can cost anywhere from \$20 to \$80 depending on the type of insurance you have.

And last of all: the trash. Once a week??? Really! So we no longer have to remove the trash every day.

This is a short summary of some of the things that have changed forever in our lives since moving to the United States. My thanks to all of those who have collaborated. There are probably many more opinions on this subject missing, so if you want to add something, get in touch!

Carme Roig

Aprofitant-nos dels llegums cuits, preparem unes mongetes delicioses en poc temps. Una cassola nutritiva que ens aportarà el bo i millor dels llegums i del marisc.

600 g de mongetes cuites
1/2 kg de cloïsses fresques
1 ceba ben maca
1 gra d'all
1 copeta de vi blanc
1 cullerada de pebre vermell dolç o picant
1 fulla de llorer
1 got d'aigua o de brou de peix oli d'oliva sal

1. Renteu les cloïsses i reserveu-les una estona dins un recipient amb aigua i sal per tal que deixin la sorra.
2. Obriu-les en una olla baixa, amb mig got d'aigua, la copeta de vi, la fulla de llorer i un pessic de sal, amb l'olla tapada i el foc alegre. És important retirar-les del foc tot just obertes, ja que no s'han de coure gaire. Reserveu les cloïsses i el suc de la cocció. Rebutgeu-ne les tancades.
3. Ratlleu o piqueu la ceba i l'all.
4. En una olla, amb un bon raig d'oli d'oliva calent, coeu la ceba i l'all, a foc suau, procurant que no agafin gaire color.
5. Afegiu-hi el pebre i, tot seguit, el suc de la cocció de les cloïsses.
6. Agregueu-hi les mongetes i, si

cal, una mica més d'aigua o de brou, per tal que quedin cobertes.

7. Rectifiqueu el punt de sal. Deixeu-ho coure uns cinc minuts o deu minuts al xup-xup.

8. Afegiu-hi les cloïsses i reserveu el plat fins el moment de servir.

Si les mongetes no són cuites i encara són seques, el procediment serà el mateix, però aleshores haurem remullar les mongetes amb aigua (millor mineral) la vigília abans (entre 8 i 12 hores). Evidentment, el temps de cocció de les mongetes seques serà més llarg.

Un cop les mongetes són a la cassola, val més remenar amb vaivé i evitar fer-ho amb la cullera, ja que d'aquesta manera disminueix el perill de trencar el llegum.

Si ho deixeu reposar unes hores, encara serà més saborós.

Afegint-hi unes gambes, aquest plat serà una mica més festiu: sofregiu-les amb l'oli amb que fregireu la ceba i reserveu-les fins a l'últim bull.

També quedarà un plat deliciós i complet si hi incorporeu uns talls de lluç i bacallà, simplement arrebossats amb farina i fregits.

WHITE BEANS WITH CLAMS
By Montse Jason

- 600 grams of cooked white beans**
- 1/2 kg of fresh clams**
- 1 medium onion**
- 1 clove of garlic**
- 1 cup of white dry wine**
- 1 teaspoon of red pepper (sweet or spicy)**
- 1 laurel leaf**
- 1 cup of water or seafood broth**
- olive oil**
- salt**

1. Wash the clams with water and leave them for a while in a receptacle with water and salt, so they will lose all the possible sand.
2. Open the clams using a skillet, with the 1/2 cup of water, the cup of wine, the laurel leaf, and a pinch of salt. Keep the pan covered with a lid over a high flame. It is very important to remove the pan as soon as the clams are open. Clams must not be overcooked. Take the clams and save the broth. Discard all the unopened clams.
3. Chop the onion and garlic.
4. In a pan with hot olive oil, cook the onion and garlic, over a low flame and making sure they don't get too brown.
5. Add the pepper and the broth from step # 3.
6. Add the white beans, and, if necessary, a little more water if beans are not completely covered.

7. Check if more salt is needed. Let the beans cook slowly for about 5 to 10 minutes.

8. Add the clams and wait a few minutes before serving.

If the beans are not cooked, but dry, the procedure will be the same; but we will need to soak the beans in water (mineral water if possible) for about 8 to 12 hours. Therefore, the beans will take a little longer to cook.

Once the beans are in the pan, it is not recommended to stir with a wooden spoon in order not to damage the beans. It is recommended to sluice the beans.

If you can afford to let the beans rest for a few hours, the flavor will be even better.

If you want to add a few shrimp, this dish gets more colorful and festive. Just cook the shrimp in a pan with the leftover oil that we cooked the onion and garlic with.

We can also add some other kind of white fish. Just bread with flour and fry the fish.

Delicious!

Enjoy

Treu la Llengua

Anna Torrents

Locucions o frases fetes que comencen per les lletres m, n, o (*)

Expressions and idiomatic sentences that start with the letters m, n, o

Trieu l'opció correcta d'aquestes locucions o frases fetes:

Select the correct option for each of the following expressions or idiomatic sentences:

frase feta/expression	tria el significat correcte/selection of correct meaning
a) Males llengües	<ul style="list-style-type: none"> detractors persona malvada desfavorable
b) Més vell que l'anar a peu	<ul style="list-style-type: none"> Molt antic Ser vell caminar molt
c) Muts i a la gàbia	<ul style="list-style-type: none"> ja n'hi ha prou! Silenci! Quedar-se tancat a casa
d) Ni una ànima	<ul style="list-style-type: none"> solitud sense ànima cap persona
e) Net de culpa	<ul style="list-style-type: none"> innocent clarament culpable
f) No tenir prou mans	<ul style="list-style-type: none"> No donar a l'abast ser un manetes tenir moltes idees
g) Ofegar-se en un got d'aigua	<ul style="list-style-type: none"> No saber nedar pluja molt intensa incapaç de superar adversitats
h) Omplir el pap	<ul style="list-style-type: none"> Tenir la papada grossa menjar molt ràpid hora de menjar
i) Oli en un llum	<ul style="list-style-type: none"> Anar bé encendre un llum d'oli bon presagi

Sol. a-detractors;b-molt antic;c-silenci!;d-cap persona;e-innocent;f-no donar a l'abast;g-incapaç de superar adversitats;h-hora de menjar;i-anar bé.

Barbarismes que comencen per les lletres m, n, o (*)

Barbarisms that start with the letters m, n, o

Escriviu en la graella la forma correcta d'aquests barbarismes:

Write in the table the correct word for these barbarisms:

No s'ha de dir...	Cal dir...	No s'ha de dir...	Cal dir...
1. maceta		4. madriguera	
2. obispo		5. mantequilla	
3. otonyo		6. ous fregits	

Sol. 1-test;2-bisbe;3-tardor;4-cau;5-mantega;6-ous ferrats.

(*) N. Brugarolas, C. Cortés, M.J. Francés, L. Ivorra, R. Nebot, V.J. Santamaria, *Curs de llengua catalana NIVELL D*, Ed. Castellnou, 2001.

Catalan language classes

- * Have you ever thought about learning a new language?
- * Do you want to improve your Catalan skills?
- * Looking forward to knowing more about Catalan culture?

Contact:

Irvine: Anna Papió
annapapio@gmail.com
(949) 294 8914

Los Angeles: Anna Torrents
torrents.anna@gmail.com
(949) 742 1935

IT'S TIME TO DO IT!

GREAT OPPORTUNITY FOR DESERVING CATALAN ENGINEERING STUDENTS!

The Balsells Foundation
offers generous
Fellowships and Financial Aid Grants
to study at outstanding universities
in California and Colorado for

Graduate Fellowships
Postdoctoral Fellowships
Undergraduate Mobility Program Scholarships

Find out more details at:
<http://balsells.eng.uci.edu/>,
www.colorado.edu/engineering/research/balsells,
www.uccs.edu/Documents/eas/eas/Balsell_UCCS_EAS

VOLEU PARTICIPAR?

Si teniu alguna informació, article o alguna cosa per comentar, i ho voleu publicar al Butlletí...
Envieu la informació a: ornellatorralba@gmail.com (Ornella Torralba, Editora del Butlletí)
Quasi tota la informació anirà bilingüe, o sigui que si podeu enviar els articles traduïts, millor,
i si no, ja ho farem nosaltres.

També!

Tindrem una secció nova (ANUNCIS) al Butlletí. Estem buscant gent, companyies, petita-mitjana empresa,
que es vulguin anunciar al Butlletí. Tenim 3 mides d'anuncis i preus diferents:

A. 1 PÀGINA (\$150) B. MITJA PÀGINA (\$100) C. 1/4 DE PÀGINA (\$50) (Anunci per publicació).

Si aporteu \$40 més a qualsevol dels 3 punts, posarem l'anunci a la web per un any.

D. WEB/E-MAIL (\$80) per any

Formats d'entrega: Les entregues dels documents (articles, informació) poden ser a través del correu electrònic.

Els anuncis poden ser entregats amb PDF o JPEG.

Si teniu algun dubte, poseu-vos en contacte amb l'Ornella Torralba

WOULD YOU LIKE TO PARTICIPATE?

If you have an article or news that you would like to publish in the Bulletin... Please send information to: ornellatorralba@gmail.com (Ornella Torralba, Bulletin Editor)

We will publish most of the information in Catalan and English. It would therefore be preferable if you send the articles translated. However, if that is not possible, we will be happy to translate it for you.

Also!

We will have a new section of advertisements in the Bulletin (ANUNCIS/NEWS).

We are looking for people, companies, small-medium business, that would like to include an Ad.

Here are our sizes and rates:

A. 1 PAGE (\$150) B. 1/2 PAGE (\$100) C. 1/4 OF PAGE (\$50) (Ad per publication)

Adding \$40 more to any of the three points, we will advertise the ad in our web for a year.

D. WEB/E-MAIL (\$80) per year

Formats/Delivery: You can send (articles, information) via e-mail.

Ads should be in PDF or JPG format. If you have any questions, please, contact Ornella Torralba

Entrevista/Interview

EL PRESIDENT MAS REP PETE BALSELLS AL PALAU DE LA GENERALITAT

L'empresari ha proposat ampliar el programa de beques amb l'objectiu que la transferència de coneixement que es produirà ajudi a enfortir l'economia catalana

El president de la Generalitat, Artur Mas, va rebre el passat 4 d'agost l'empresari Pete Balsells, resident a Califòrnia i expresident d'aquest Casal, al Palau de la Generalitat. Prèviament a aquesta reunió institucional, a primera hora del matí, Balsells va mantenir una sessió de treball amb els màxims responsables de la política universitària i de recerca del govern de Catalunya amb l'objectiu d'ampliar el programa de beques que porta el seu nom i que permet que estudiants catalans puguin completar la seva formació universitària als Estats Units.

El president Mas feia temps que volia conèixer personalment Pete Balsells. Així ho havia expressat en diverses ocasions. La primera d'elles el mes de març de 2013, quan la Generalitat va concedir a l'empresari californià, nascut a Catalunya, el Premi Nacional de Recerca, en la categoria de mecenatge. La segona, uns mesos més tard, quan el govern de Catalunya el va distingir amb la Creu de Sant Jordi, condecoració que s'atorga a aquelles persones que "hagin prestat serveis destacats a Catalunya en la defensa de la seva identitat, especialment en el pla cívic i cultural". Balsells no va poder assistir a cap de les dues cerimònies per la dedicació que requereix la seva empresa i va haver de delegar la seva representació. Quan semblava que finalment es podria produir aquest encontre, amb motiu de la visita institucional de Mas als Estats Units a finals del passat mes de juny, el president de la Generalitat va haver de suspendre part del seu viatge --la darrera part, la que tenia previst dedicar a Califòrnia-- per haver de complir amb les seves obligacions protocol·làries i assistir a l'acte de coronació del nou Rei d'Espanya.

La reunió es va celebrar al despatx del President i va comptar amb la presència del conseller d'Economia i Coneixement, Andreu Mas-Colell, sobre qui recau la responsabilitat d'impulsar la política d'universitats i recerca de la Generalitat. En el decurs de la trobada, que va durar una hora, el president Mas es va interessar per l'activitat de Bal Seal Engineering --l'empresa fundada per Pete Balsells-- la seva activitat, sectors sobre els que actua i quina presència internacional té.

Per la seva banda, Balsells, a més de respondre les preguntes del president, li va expressar la seva voluntat d'ampliar el programa de beques amb l'objectiu de poder contribuir, amb la transferència de coneixement que aquestes comporten, a l'enfortiment de l'economia catalana.

Reunió amb els directors generals de Recerca i Universitats

Prèviament a la reunió institucional amb el President, Pete Balsells va mantenir una sessió de treball amb els màxims responsables del govern català que intervenen en el programa de beques, amb la presència, entre d'altres, del Director General de Recerca, Josep Maria Martorell Rodon, i del Director General d'Universitats, Lluís Jofre Roca.

La reunió, que va durar més de dues hores, va servir per repassar l'evolució de les beques Balsells i apuntar nous camins per ampliar la col·laboració entre la Fundació que porta el nom de l'empresari californià i el govern de Catalunya.

En aquest sentit, Pete Balsells, tal i com posteriorment va formular al propi president, va expressar el seu desig d'ampliar el nombre de beques que actualment impulsa, així com els àmbits de coneixement sobre els que actuar. Concretament, va proposar crear dues noves beques. Una centrada en els estudis agrícoles, que es desenvoluparia a la Universitat de Califòrnia Davis, una de les més avançades en aquesta matèria arreu del món, que podria incidir positivament en les Terres de Lleida i nord de Tarragona; i l'altra centrada en el desenvolupament d'aparells mèdics, que s'estudiaria a la Universitat de Colorado Denver.

Els màxims responsables de la Generalitat en la matèria van mostrar la seva predisposició a col·laborar en aquestes dues noves iniciatives i van avançar que intentarien que la primera de les propostes, la beca vinculada al sector agrari, pogués ser operativa pel curs 2015-2016.

Beques Balsells

Les beques Balsells es van posar en funcionament a mitjans dels anys noranta. En un primer moment, els estudis es van cursar a la Universitat de Califòrnia Irvine, però amb el temps, el programa es va ampliar també a les Universitats de Colorado Springs i Colorado Boulder.

Fins avui, més de 130 estudiants universitaris catalans han completat els seus estudis d'enginyeria als Estats Units gràcies al programa de beques impulsat per Pete Balsells.

PRESIDENT MAS RECEIVES PETE BALSELLS AT LA GENERALITAT

The businessman has proposed to expand the fellowship program with the objective of strengthening Catalonia's economy through the transfer of knowledge..

The president of La Generalitat, Artur Mas, met with businessman Pete Balsells, who resides in California and who is the former president of the Casal, at his office at the Palau de la Generalitat. Before this institutional meeting, which took place early in the morning, Balsells attended a working session with the top executives of university policy and research of the Catalan government. The objective of this meeting was to expand the fellowship program which bears his name and which makes possible that Catalan students complete their university education in the United States.

President Mas had been looking forward to making the acquaintance of Pete Balsells for some time, having expressed this desire in several occasions. The first time was in March 2013, when La Generalitat awarded the Californian businessman, born in Catalonia, the National Research Prize, in the patronage category. The second occasion was a few months later, when the government of Catalonia distinguished Pete Balsells with the Cross of Saint George, a decoration awarded to those "who have

provided distinguished services to Catalonia in the defense of its identity, especially in the civic and cultural field". Mr. Balsells was unable to attend any of these two ceremonies due to the dedication that his business requires, and, on both occasions, he had to delegate his representation. When at last it appeared that this meeting could finally take place during the formal visit of Mas to the United States, at the end of this past June, President Mas had to curtail part of his trip - the last portion, which was devoted to California - because of his protocol duties, having to attend the act of coronation of the new king of Spain.

The meeting took place in the office of the President and was attended by the secretary of Economy and Learning, Andreu Mas-Colell, who is responsible for promoting the university and research policies of La Generalitat. During the meeting, which lasted an hour, president Mas showed interest in the activities of Bal Seal Engineering - the company founded by Pete Balsells -, its activities, the sectors of the economy in which it performs, and its international presence.

Mr. Balsells, in addition to answering the president's questions, expressed his wish to expand the fellowship program with the objective of contributing to the strengthening of Catalonia's economy through the resulting knowledge transfer.

Meeting with the General Directors of Research and Universities

Before the meeting with the President, Pete Balsells had a working session with those members of the Catalan government who are chiefly responsible for the fellowship program, among them the General Director of Research, Josep Maria Martorell Rodon, and the General Director of Universities, Lluís Jofre Roca. The meeting lasted more than two hours, during which the evolution of the Balsells Fellowship was reviewed and

new avenues to expand the collaboration of the Foundation that bears the name of the California businessman and the Catalan government were proposed.

Along these lines, Pete Balsells discussed his aim to expand both the number of fellowships and the fields of study. He specifically proposed the creation of two new fellowships. One to pursue agricultural studies at University of California Davis, one of the world's top universities in this field, which could have a positive impact in parts of Lleida and northern Tarragona; the other one aimed to pursue graduate studies the development of medical devices at the University of Colorado at Denver.

The highest authority members of La Generalitat regarding such matters demonstrated their interest in collaborating on these initiatives and advanced that they would attempt to put the agricultural fellowship in place by the 2015-2016 school year.

Balsells Fellowships

The Balsells Fellowships were initiated in the 1990s. At first the fellowships were only awarded to study at the University of California Irvine, but the program was expanded to the Universities of Colorado Springs and Colorado Boulder.

At present, more than 130 Catalan university students have completed their engineering studies in the United States thanks to the fellowship program launched by Pete Balsells.

Josep Viñeta

